Milliyet
ÇOCUK

2 Kasım 1981 ● Sayı: 45 ● 25 Lira

HERODOT BİLE ŞAŞMIŞTI

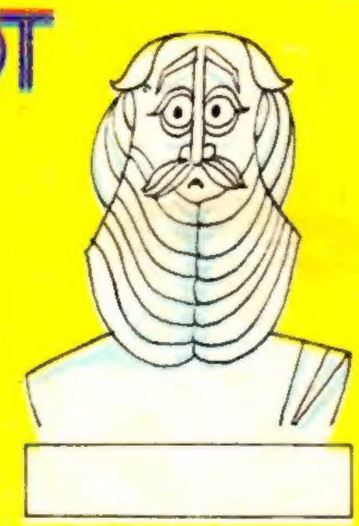

Ferruh Doğan'ın resimleri ile

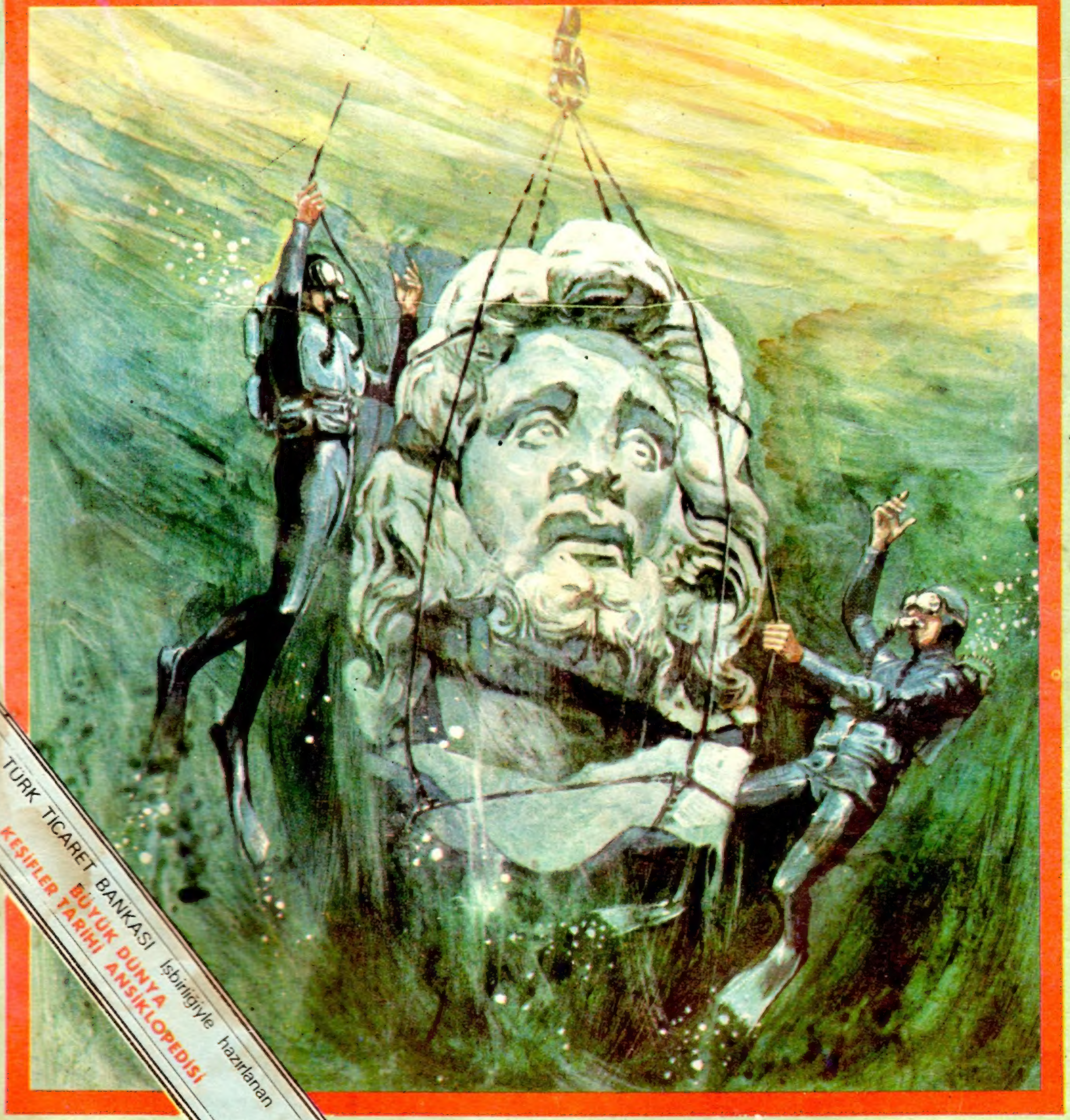

TÜRK TİCARET BANKASI işbirliğiyle hazırlanan
BÜYÜK DÜNYA
KEŞİFLER TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

"Bizim Takım olarak, geçen gün, gittik, hepimiz birer paket Ülker Bego aldık, yedik. Amacımız, Ülker Bego'ya not vermekti. (Hep biz not alacak değiliz ya!)

İşte, Ülker Bego'nun sınav sonunda aldığı notlar:

Lezzeti	: Pekiyi
Besleyiciliği	: Pekiyi
Tazeliği	: Pekiyi
Ambalajı	: Pekiyi
Fiyatı	: Pekiyi

Ülker Bego, kocaman bir aferin'i haketti doğrusu. Bir kere, çok lezzetli. Taptaze. İnsanın ağzında dağılıyor. Sonra, içinde vitaminler, mineraller var. Öğrendik, biliyoruz ki vitamin ve mineraller, sağlığımız, gelişip güçlenmemiz için çok yararlı. Ülker Bego, besleyici.

Sizin Takıma da öneririz. Ülker Bego, bizler için özel. Tam bize göre.

Dikkat! Vitamin ve mineralleri henüz öğrenmemiş, bu konulara gelmemiş olan arkadaşlar, öğretmenlerine sorsunlar, kitaplarından öğrensinler. Vitaminler, mineraller çok önemli."

REKLAMCILAR LTD.

ÜLKER
Gıda Sanayii ve Ticaret A.Ş.

RED KİT DÖNÜYOR

BİR süredir dergimizde serüvenlerini heyecanla izlediğiniz, **"Ecel Yarışçısı"** adlı çizgi-romanımız, yerini özlediğiniz bir kahramana bırakarak sona eriyor. Evet! Gelecek sayıdan başlayarak, dünyanın en çok sevilen çizgi-roman kahramanlarından biri olan **"Red Kit"** aramızda olacak.

Vahşi batının en neşeli kovboyu olarak bilinen Red Kit'i kendine özgü gülmece anlayışı ile bütün dünyaya tanıtan kişi, onun senaryolarını yazan **Goscinny** idi. Sanatçı, geçen yıl aramızdan ayrılınca, kahramanın serüvenleri bir süre yayımlanamadı. Ama daha sonra, aynı zamanda diziyi çizen ressam **Morris**, yakın arkadaşı **Goscinny'nin üslûbuna sadık** kalmaya çalışarak, gelecek sayıdan başlayarak okuyacağınız bu serüveni, hem yazdı, hem de resimledi...

İLGİ çeken köşelerimizden biri olan, **"Bir Hikâye Yazalım"**a geçen hafta o kadar güzel hikâyeler geldi ki, seçici kurulumuz birinciliği 2 hak hikâye arasında paylaştırdı. Geçen sayıda hikâyesini yayımladığımız **Sedat Nalcı** ve **"Armağan Yağmuru"** sayfamızda hikâyesini sunduğumuz **Hanife Dingil** kardeşimiz birincilik kazandı. Her iki okurumuzu da kutlarız.

YAŞANMIŞ Serüvenler adlı dizimizde sizlere sunduğumuz, **"Bodrum'daki Deniz Altında 33 Yüzyıl"** adlı yazımız bu sayımızda da sürüyor. Sualtı arkeologlarından oluşan bir bilim adamları grubunun Bodrum yakınlarındaki, **"Yassı Ada"** açıklarında gerçekleştirdikleri dalışlarının ilginç serüvenlerini okumayı unutmuyorsunuz değil mi?

Esenlik dileklerimizle.

İÇİNDEKİLER

Ecel Yarışçısı. 4-6
Yaşanmış Serüvenler. 7-9
Ölüm Koşusu. . . . 10-11
Herodot Bile Şaşmıştı. 12-13
Tarzan. 14-17
Armağan Yağmuru. . . 18
TV-Sinema-Pul-Plak-Kitap. 19-20
Mırnav. 21
Cafer Özkan. 22-23
Şiir: Şinasi Özdenoğlu. 23
Yeni Gazete. 24-25
Cimcime. 26-27
Kırk Ambar. 28-29
Okurdan Okura. . . 30-31
Bilmece Bulmaca. . 32-33
Nasıl Yaşar?. 34

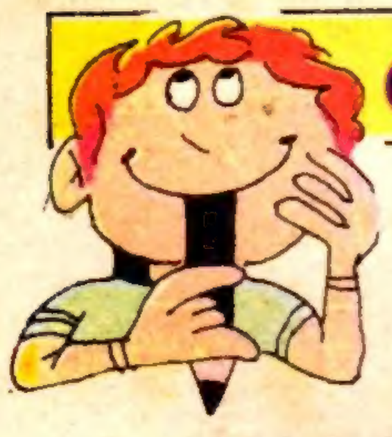

okurun sesi

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi/Okurun Sesi (Cağaloğlu-İstanbul"** adresine bekliyoruz.

Derginizi beğeni ile okumaktayım. Özellikle "Tarzan" en sevdiklerimden biri. Acaba Tarzan romanının yazarı, Edgar Rice'ın dilimize çevrilmiş başka romanları var mı? Bana bu konuda bilgi verirseniz çok sevinirim.

Faruk ÇINAR (Balıkesir)

Bir Hikâye Yazalım adlı yarışmaya iki kez katıldım. Ama başarı sağlayamadım. Belki de gerçekten hikâyem güzel değildi. Acaba siz benim hikâyemi eleştiren bir mektup yazarak bana gönderebilir misiniz?

Oktay BALCI (Bolu)

Yeni başladığınız "sözlük"ü çok sevdim. Günlerdir beklediğim halde ne derginizde, ne de gazetenizde bununla ilgili hiçbir haber yayınlanmadı. Eğer cilt kapaklarını satışa çıkardıysanız, bunu derginizin bir köşesinde bizlere duyurabilir misiniz? Ayrıca sizden başka bir dileğim de poster yayınlamanız. Özellikle TV'de gösterilen çizgi roman kahramanlarının posterlerini yayınlarsanız çok sevinirim. Bütün çalışanlara selâmlarımı gönderiyorum.

Fahriye KARA (Bursa)

Bizler Kaynarca İlkokulu 3-D sınıfı öğrencileriyiz. Ekim ayının ilk Pazartesi günü, "Dünya Çocuk Günü"ydü ama siz derginizde bu konuda bir tek yazı bile yayınlamadınız, bu da bizi çok üzdü. Acaba bu konuda bize ve başka arkadaşlarımıza bir açıklık getirebilir misiniz?

Mustafa ACAR (Pendik)

Yeni başladığınız, "Herodot Bile Şaşmıştı" adlı yeni yazı dizisi çok ilginç. Bence hem öğretici yanı, hem de eğlendirici bir güzelliği var. Resimleri de çok güzel, bu tür sayfalarınızı ilerde de sürdürürseniz çok sevineceğim.

Hatice TARI (Eskişehir)

Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok seviyorum. Her hafta sabırsızlıkla çıkmasını bekliyorum. Üstelik de derslerimi hiç engellemiyor. Daha doğrusu verdiğiniz eklerle derslerime yardımcı oluyor da diyebilirim.

Bülent MİROĞLU (Antakya)

Derginizi çok seviyor ve aralıksız olarak okuyorum. Önceki sayılarda uzun çizgi klasikler yayınlamışsınız, acaba bu tür çizgi diziler yayınlamayı yine düşünüyor musunuz?

Cüneyt CEYLAN (Ankara)

Milliyet ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: **AYDIN DOĞAN**

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: MİLLİYET GAZETESİ/Nuruosmaniye Cad. No 65 Cağaloğlu/İstanbul. Abone ve satış için başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu/İstanbul. Abone koşulları: Yıllık 1500, Altı aylık 750 Tl. (Uçak ile Yıllık: 1650, Altı aylık: 875 Tl.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. Dizgi, düzenleme ve baskı: Milliyet Tesisleri. Türkiye'de fiyatı: 25, Kıbrıs'ta: 30 Tl.

Yıl: 11 Sayı: 45 Cilt: 5 2 Kasım 1981

LAFİTTE'İN İKİ.. BİRİNCİLİĞİ VAR AMA ÖNÜMÜZDEKİ YARIŞLARIN BİRİSİ AĞIR, DİĞERİ ORTA HIZLI PİSTLERDE. BİZİM 12 SİLİNDİRLE VİRAJ ÇIKIŞLARINDA FIRLADIM MI, KİMSE BENİ TUTAMAZ! YETER Kİ MOTOR GÜCÜNÜ TAA LASTİKLERE KADAR AKTARALIM.

SEN O TARAFINI BİZE BIRAK, RAKİPLERE BAK. BU YARIŞI RAHAT ALIRIZ

HANGİ LASTİĞİ TAKTIRAYIM.. BİLEMİYORUM.

PİSTİN HER TARAFI DEĞİŞİK, İYİ SEÇİM YAPMALI.

GÖSTERİRİM ONLARA! İLK ÖNCE ŞU JODY İLE PATRİCK'İ GEÇMELİ, GERİSİ VIZ GELİR!

ECEL YARIŞÇISI

Yarışın ilk iki turundan sonra yağmur bastırınca, arabalar box'lara geri çekildi, Ferrari ile Renault kapışması yarım kaldı. İkinci startın başında ıslak olan pist hemen kurudu. Bunu beklemeyen sürücülerin çoğu lastik değiştirmek için box'lara geri geldi. Jody'nin Michelin'leri ıslak ya da kuru farketmeden ilerliyordu ki... hava kaçırmaya başladı. İster istemez Jody de box'a girdi.

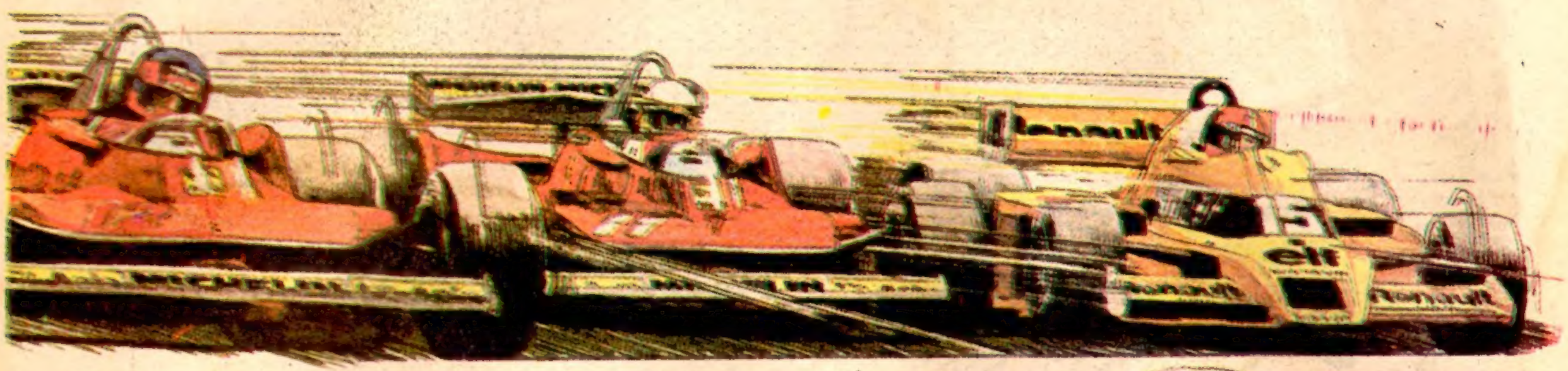

1979 ve onu izleyen yıllar Ferrari ve sürücüleri için başarı grafiğinin hızla yükseldiği yıllar olur. 83 yaşına varmasına karşın, "Kumandan" Enzo Ferrari, pistlerin en yetkili, en tecrübeli kişisi olarak takımına güç katar. Silverstone'un 68 stop'lu pistinde parlayan Jody Scheckter yıldızı, Grand Prix yarışlarında göz kamaştırır. Reutemann, Villeneuve, Pironi, Arnoux, Jones ve Watson artık Scheckter'in hem dostu hem de rakipleridir. Otomobil yarışçısının yıpratıcı dünyasında kurulan dostluklar da motorlar kadar güçlü olmalıdır, aksi takdirde en ufak hırçınlığın yüzlerce kilometre hızla sürülen araçlarla ölümü de birlikte getireceği kesindir. Centilmence yapılması gereken bir spordur otomobil yarışçılığı, centilmen ve kendine güvenen kazanır bu oyunu: Jody Scheckter gibi! Yolu açık olsun!

BİTTİ

YAŞANMIŞ SERÜVENLER

2

PETER THROCKMORTON

BODRUM'DAKİ DENİZ ALTINDA 33 YÜZYIL

AHMET yürürken fena halde topallardı. "Dalmayı işte bu yüzden seviyorum" demişti bize. "Suyun altındayken topallamıyorum da ondan." Yanımızdaki iki tayfayı da eklersek, geminin tüm kadrosunu saymış oluyoruz.

Bir an gözüm kenarda duran kocaman, sivri dipli bir anfora ilişti. Şaşkın gözlerle baktım. Üst kısımdaki çift kulpu, hırpalanmış görünüşü, dar boynu, bana bunun klasik çağlarda kullanılan bir tür anfor olduğunu anlatmaya yetiyordu. Hani içinde yağ ya da şarap saklananlardan.

Herhalde Roma çağından kalma bir eser, diye düşündüm. İkinci yüzyıl yapısı filan olmalı. Burada *Mandalinci*'nin su stoku bulunuyordu.

Kaptan Kemal benim şaşkınlığımı görünce gülümsedi.

"Bu anforlar yenilerinden daha sağlam yapılı oluyor," diye açıkladı. "Hem de daha ucuz. İstediğimiz kadar alıyoruz. Bes para vermeden. Deniz dibinden çekip çıkardık mı, tamam!"

Galiba gezimiz kuşkulu bir atmosfer içinde başlayacaktı.

BÜTÜN malzeme, erzak ve ihtiyaçlar gemiye yükleninceye kadar akşam da olmuştu. Ertesi sabah şafak sökerken biz de yola koyulduk. Kıyıyı görünmez oluncaya kadar seyrettim.

Bodrum küçük bir kıyı koyu. Arkasında onu çevreleyen dağlar var. Bugün uyur durumda görünen bu dağlar, eski günlerde ne debdebeler, ne şatafatlar görmüşler. Çünkü Bodrum dediğimiz bu yer, eski Halikarnas'ın ta kendisi. Yani büyük Herodot'un, yazılı tarihin babası saydığımız adamın doğum yeri. Dünyanın yedi harikasından biri olarak bilinen Karya Kralı Mausolus'un mezarı da burada bulunmaktaydı. Büyük İskender Asya'ya doğru ilerlemek istediğinde burayı da yakıp yıkmış, yağmalamıştı.

Denize uzanmış bir yarımadanın üzerinde Haçlı orduları tarafından yapılmış bir kale gözüküyordu. Bunun da yapımı yaklaşık beş yüz yıl öncesine dayanmaktaydı. Duvarlarda da klasik çağlardan kalma taşlar da kullanılmıştı. Belki de bunlardan bir kısmı Mausolus'un ünlü anıt kabrinden alınmıştı. Yapılan bu kaleye Aziz Sen Piyer'in adı verilmiş, çevresindeki kente de o nedenle Petronium denmişti. Zamanla bu kelime nasılsa Bodrum haline gelivermiş.

Bodrum'a üç saat kadar uzaklıkta, Çuka kanalında, Yassıada'da bulunuyordu. oraya vardığımızda, Kaptan Kemal, kıyıya yüz metre uzaklıkta motorlarını stop ettirdi. Kâzım hemen kurşun papuçlarını, bakır başlığını kuşanıp teknenin tek dalgıç tulumunu giydi ve kendisini sulara bıraktı.

On dakika kadar sonra ipi çekerek yukarıya işaret verdi. Bundan, kaptanın bana söz verdiği yeri bulmuş olduğunu anladık. Maskemi takıp şnorkelimi ayarladım ve teknenin kenarından kanalın kristal gibi duru sularına kendimi bırakdım.

"Yassı Ada" dalışlarında bulunan altın sikkelerden bir bölüm...

Az sonra altımda inanılmaz bir küpler ve testiler hazinesinin serili olduğunu gördüm. Kimi kırık, kimi sağlamdı. 8 metre kadar az bir derinlikte serilmiş yatıyorlardı. Kâzım, bana arkası dönük durumda, bu yığının tam orta yerinde, ayakta durmaktaydı.

ONA doğru yüzdüm ve parmak eklemimle başındaki kaska hafifçe tık tık vurdum. Yerinden öyle bir sıçrayış sıçradı ki, suyun dışına fırlayacak sandım. Sonradan bana 40 yıllık dalgıçlık hayatında ilk defa deniz altında birisiyle birlikte bulunduğunu, bunun için öyle şaşaladığını anlattı.

Az sonra Mustafa da yanımıza geldi. Kaptanın işaret vermesi üzerine kısa zamanda hepimiz yukarı döndük. Bu sefer Kâzım'ın sırtındaki dalgıç takımını Ali giydi, kaptan da tekneyi adanın güney tarafındaki derin sulara doğru götürdü. Söylediğine göre orada bu tür küplerden daha çok vardı.

Birkaç dakika sonra kendimi denizin 35-40 metre altında, heyecan içinde Ali ile el sıkışır buldum. Koskoca bir batık geminin enkazı üzerindeydik. O kadar çok sayıda kap kacak vardı ki, anlatması güçtü. Yığınlar halinde durmaktaydılar. Yığınların üzerini tabakalar halinde deniz birikintileri kaplamıştı. Keyfimden suda dans eder gibi hareketler yapmaya başladım. Ali beni bu sefer daha büyük bir gemi enkazına götürdü.

Buradaki küpler daha da iriydi. Önceden görmediğim bir biçimdeydiler. Hemen hemen tümüyle yuvarlak, yukarı kısımlarında iki kulpu olan küplerdi. Bu gemideki ayrıca bazı demir malzeme de göze çarpıyordu. Sonradan bunların bir kısmının çıpa olduğunu anladık. Testilerin üzerini kabuklu böcekler tümüyle kaplamış, aralarında deniz kurtları kendilerine yuvalar yapmışlardı. Ama gene de gözümüzün önündeki tarihî güzellik inanılır gibi değildi.

Yassıada'nın hazineleri hâlâ da bitmiş değildi. Daha sonraki dalışlarımızda ve ilerdeki seferlerimizde bu kıyıda daha 15 gemi enkazının bulunduğunu kanıtladık. Burası gerçek bir gemi mezarlığıydı doğrusu.

Bunda da pek şaşılacak bir şey yoktu. Yassıada'nın batı kıyısından yüz metre kadar ilerde, doruğu su yüzüne çok yakın olan tehlikeli bir kaya vardı. Tepe noktası, su yüzünün, ancak 175 santim kadar altındaydı. Gözle görülmesi hemen hemen olanaksızdı. Hele güneş denizcilerin gözüne parladığı zaman, gemi de rüzgârı arkaya almış, hızla ilerliyorsa. Bugün artık bu kaya haritalarda gösteriliyor. Ama buna karşın, hâlâ nice teknenin canına kıymakta devam ediyor. Dipteki gemilerin en

Sünger avcıları, dalışlarında anforlara da rastlarlar. Bir sünger teknesinin dalgıçları, sualtında buldukları anforları kıyıya taşıyorlar.

yenisi 18'inci yüzyıla ait bir Osmanlı sünger gemisi. İlk dalışımızda gördüğümüz iki geminin ise, birinin 6, diğerinin 7'nci yüzyıla ait Bizans yük gemileri olduğu tesbit edilmiş bulunuyor.

Ayrıca birinci yüzyılın ikinci yarısında iki büyük Rodos şarap gemisinin de burada can verdiği anlaşıldı. Bir tanesi yüz metrekare kadar bir alanı kaplayarak testi ve küp kırıkları arasında parçalanmış durumda yatıyor. Diğeri tek parça halinde kalmayı başarmış. Güvertesinde 5000 şarap testisi, Rodos'tan ayrıldığı gündeki kadar düzenli, dizilmiş duruyorlar. Sözün kısası bu vahşi kaya üzerinde hem Yunan, hem Roma, hem de Türk uygarlıkları bize kalıntılar bırakmış bulunuyor.

Şimdi bu satırları yazarken, bulgularımızı sakin sakin düşünüp değerlendirebiliyorum. Ama Kaptan Kemal'in Mandalinci'si ile oraya gittiğimiz o ilk gün tek yapabildiğimiz, peşpeşe yüzlerce fotoğraf çekmek. durmadan dalıp çıkmak ve heyecandan yerimizde duramamaktı yalnızca. Bir de tabiî gerek Kaptan Kemal'e, gerek öteki denizcilere bulgularımızın önemini anlatmak için atmak zorunda kaldığımız umutsuz nutuklar vardı.

Sünger gemilerinde hayat pek çabuk monotonlaşıyor. Gezdiğimiz yörelerde enkaz varsa, Mustafa ile ben resim çekiyor, notlar alıyorduk. Eğer enkaz falan yoksa, deniz tüfeklerimizi alıp dalıyor, ya ahçıbaşının tenceresini zenginleştirmek için birkaç balık vuruyor, ya da günün sünger hasadına katkıda bulunuyorduk.

Birisi dibe daldığı zamanlarda Mandalinci'nin eski motoru yarım yolla çalışıyordu. Uykulu bir mırıltıyla, ağır ağır ilerliyor, dönüp gene eski yerine geliyor, dalgıcın üzerinde kalmaya savaşıyordu. Dalgıçla,gemiyi birbirine bağlayan ipin kalınlığı çamaşır ipinden fazla değildi. Ya Kaptan Kemal'in kendisi, ya da Kâzım amca... Elinde ip, bütün dikkati dalgıçta, öylece bekler, dalgıcın ipi çekerek vereceği işaretlere cevap vermeye hazır olurdu.

HAVA borusuna gelince, o her zaman Sami'nin elindeydi. Sami, tayfaların en eskisiydi. İpi tutan kurt denizci, onu da kontrol ederdi. Boruyu tam gerektiği gibi tutmuyorsa yaşlı denizcinin küfürleri hemen ortaya dökülmeye başlardı. Çünkü hava borusunun dalgıca hareket özgürlüğü sağlayacak kadar gevşek tutulması gerekiyordu ama, su altındaki engellere takılacak kadar da bol kalmamalıydı.

Bu süre içinde tayfa ikide bir dalgıcın ne derinlikte bulunduğunu yüksek sesle, şarkı söyler gibi haykırırdı.

Bunu kompresörü takılı boru üzerinden kaç kulaçta olduğunu ölçerdi.Dalgıç, kayalar arasından derinlere inmeye başladığı zaman bu hemen belli olurdu, çünkü tayfa daha sık sık bağırmaya başlardı.

"Yedi kulaç. Dokuza gidiyor, onikiye gidiyor. Hâlâ oniki. Ondörde gidiyor. Onyediye gidiyor. Onyedide durdu. Ooon-yeee-diii!"

İpi tutanın bakışları arasıra orada duran çalar saate dönerdi. Bu saat, benim kolumdaki hariç, gemide zamanı ölçebilen tek âletti. Bir saat dolunca elindeki ipi üç kere sertçe çeker, böylelikle dalgıca artık yukarıya çıkma vaktinin geldiğini anlatırdı. Beş dakika içinde, içi süngerlerle dolu olan ağ torba gemiye alınmış olur, dalgıç, giysisi bir başka denizcinin sırtına giydirilir, Mandalinci'nin tüm kadrosu yeni bir saatlik bekleme dönemine girerdi.

Çıkarılan süngerler pırıl pırıl kara toplara benzerdi. Geldiklerinde bunları güverteye yığardık. Akşam olduğunda elimizde beş kilo dolaylarında temizlenmiş sünger olurdu. Günlük verim aşağı yukarı bu kadardı. Değeri de elli dolar (yani yaklaşık 6 bin Türk Lirası kadar)'dı.

Yolculuğumuzun ilk gününde vakit öğlene yaklaşınca acıktığımı hissettim. Ama ortalıkta hiç bir yemek hazırlama faaliyeti görünmüyordu. Mustafa'ya "Yemek işi ne olacak?" diye sordum.

"Dalgıçlar gündüzleri hiç yemek yemezler," diye karşılık verdi. "Kramp girmesine neden olurmuş."

O gün olsun, yolculuğumuzun geri kalan günlerinde olsun, açlığımızı bir sigarayla, ya da bir parça ekmek kemirerek bastırmak zorunda kaldık. Açlık artık tüm gemi kadrosu gibi bizim için de düzenin bir parçası sayılmaya başladı.

Akşam yemeği vakti gelince tayfa bir sofra kurdu. Yani ön güverteye bir çuval parçası serdi. Herkes bunun çevresine rütbe sırasına göre yerleşti.

Sofraya Kaptan Kemal başkanlık ediyordu. İki yanında, konuk sıfatıyla, Mustafa ve ben oturmaktaydık. Sonra Kâzım amca geliyordu. Daha sonra da tabiî diğer dalgıçlar.

Yemek genellikle çorbayla başlardı. Domates, balık ve biberle pişirilmiş bir çorba. Arkadan salata gelirdi. Bunun da içinde gene domates ve biber vardı. Ayrıca istakoz ya da o gün yakalanan balık da doğranırdı. Asıl yemek ise her zaman kuru fasulyeydi. Yediğimiz ekmek öylesine bayatlamış oluyordu ki, sofranın yanında duran bir kap deniz suyuna batırıp ıslattıktan sonra yiyebiliyorduk.

Tayfalar sofraya oturtulmazdı. Servis onların işiydi. Yemek bittikten sonra geriye kalan soğumuş artıklar onlara verilirdi. Bunu da ancak sofrayı toplayıp ön güverteyi temizledikten sonra yiyebilirlerdi. Ya bu durumu telâfi etmek için, ya da 14-15 yaşında olan bu gençlerin iştahının fazla olabileceği düşünüldüğü için, onlara özel bir hak tanınmıştı. Gemide gün boyu kilerden yiyecek alıp yeme hakkı olan bir tek bunlardı. Başkası yaparsa Kaptan Kemal kaşlarını fena çatardı ama, onlara bu hak bilerek verilmişti.

GECE olduğunda ya bir koyda, ya da bir mendirek arkasında demirliyorduk. Bazan bu mendirekler eski kent harabelerine yakın oluyordu. Bir zamanlar binlerce insanı barındırmış kentlerin kalıntılarına. Gece yelkenler güverteye yayılıyor, hepimiz battaniyelerimize sarılıp birer köşeye kıvrılıyorduk. Ya da istersek kıyıya çıkıp kumların üzerinde uyuma olanağımız da vardı.

Bir başka gemiye ya da insana rastlamak, kırk yıla bir karşılaştığımız bir olaydı. Dolaştığımız kıyılar çok güzel kıyılardı. Yüksek dağlar denizin hemen içinden başlayıp dik olarak yükseliyor, ıssız vadilerde incir ağaçları görülüyordu. Arasıra teknenin kayığıyya kıyıya da uzanıyorduk. Herhalde Homeros'un zamanında yaşayan deniz korsanlarıyla yağmacılar da tıpkı böyle bir hayat sürmüş olmalıydılar. Onlar da kara dipli gemilerini bizim gezindiğimiz suların üzerinde yürütmüş, bizim çıktığımız kıyılara çıkmışlardı besbelli.

Böylelikle günler hızla birbirini kovaladı. Çok verimli günlerdi. Bir hayli iyi vaziyette enkazlar bulmuştuk. Ayrıca ilerde incelenecek bir sürü alanı da haritamıza işaretlemiş bulunuyorduk.

Not defterlerimiz, kıyının diğer bölümlerinde bulunduğunu duyduğumuz enkaz notlarıyla doluydu. Bu bilgiler genellikle akşam sohbetleri sırasında edindiğimiz şeylerdi. Ya güvertede, ya da kıyıda, bir kamp ateşinin çevresinde.

Çünkü artık biz de dalgıç olarak kabul edilmeye başlamıştık. Yabancı turist gibi davranmıyorlardı. artık bize. Sünger çıkarabildiğimizi dek kanıtlamıştık, bir sünger gemisinde yaşayabileceğimizi de. Gördüğümüz dalgıçların hepsi bize bilgi verip duruyorlardı. Ama içlerinden, kırık küp ve testi peşinde koşan bu iki kişiyi deli diye nitelendirdikleri pek belliydi. Kamp ateşi başında Mustafa'nın anlattığı Homer destanlarını dinleye dinleye içlerinden bazılarının arkeolojiye merak sarmaya başladığını bile söyleyebilirim.

BİR aylık gezimiz bitip Bodrum'a döndüğümüzde Kaptan Kemal bir akşam bizi İstanbul'dan gelen bir denizci arkadaşıyla birlikte yemeğe davet etti. Sohbet dinamitle yapılan avcılık konusunda sürüp giderken ben konuşulan Türkçenin çoğunu anlayamadığım için, yarı uykulu bir halde oturup duruyordum. Bir ara kulağıma "Bakır" kelimesi çalındı. Mustafa'ya:

"Neden söz ediyorlar?" diye sordum.

Sürecek

John Colter tehlikeli durumlara çok alışkın bir adamdı ama, o güne kadar bu derece tehlikelisiyle hiç karşılaşmamıştı....

ÖLÜM KOŞUSU

İKI adam bindikleri kanonun iki yanından sarkarak kurdukları tuzakları incelediler. 1808'in güzel bir sonbahar günüydü. Amerika Birleşik Devletleri'nin kuzeybatısında, bugün Montana olan yerde bulunuyorlardı.

Birden hafif bir ses duydular. Bulundukları bir nehir yamacından, tuzaklarını kurdukları yerlerden geliyordu bu ses. Başlarını kaldırıp baktıklarında her iki yamacı Blackfoot kızılderililerinin doldurmuş olduğunu gördüler. Toplam beşyüz kadar kızılderili.

İki adamın niyeti aslında bu kabileleri bulup onlarla alışveriş yapmaktı. Ama o anda yapabilecekleri tek alışverişin bir ölüm alışverişi olduğunu hemen anlamışlardı. Kendi ölümleri.

Kızılderililerın reislerinden biri onlara kayıklarını kıyıya yanaştırmaları için işaret verdi. Adı John Colter olan güçlü kuvvetli adam, "Gidip bakalım, ne istiyormuş," dedi arkadaşına. "Bunlarla çatışmaya girmeyi canım istemiyor."

İki beyaz adam ağır ağır kürek çekerek kıyıya vardılar. Yanaşır yanaşmaz, kızılderililerden biri, Colter'in arkadaşı John Potts'un tüfeğini kaptı ve tüfeğin sahibine nişan alıp bekledi. Colter bir anda kanodan sahile sıçradı, tüfeği geri kaptı, hâlâ kanonun içinde bulunan Potts'a fırlattı. Potts derhal küreklere sarılıp kayığı kıyıdan biraz açtı. Üzerine doğru bir kızılderili okunun uçtuğunu görünce de tüfeği alıp grubun üzerine ateş etti. Sanki bu umutsuz duruma bir son vermeyi kafasına takmıştı. Bir anda havada sayısız okun ona yöneldiği görüldü. Potts öldürücü yaralar almış olarak kanonun içine kapandı.

Bu arada Colter de yakalanmıştı. Bölgede adı vahşiye çıkmış bu kızılderililerin eline ilk düşen beyaz tutsak oluyordu Colter. Kendini yavaş ve acı dolu bir ölüme hazırlamak için vücudunu kastı, bekledi.

JOHN Colter tehlikeli durumlara çok alışkın bir adamdı ama, o güne kadar bu derece tehlikelisiyle hiç karşılaşmamıştı. Kendisi dağ adamlarının ilkiydi. Yani bu bölgelere ilk göçmenlerin gelip yerleşmesinden çok önce, Missisipi ile Kayalık dağları arasındaki alanı arşınlayan, buralarda tuzaklar kurup avcılık yapan yaman kişilerin ilkiydi. Bu tiplerin çoğu, İngiliz kökenli Amerikalılardı. Aralarında birkaç da Fransız asıllı Kanadalı vardı. Sert insanlardı hepsi. Sert, dayanıklı ve yaman.

Ünlü Lewis-Clark seferine asker olarak katılmıştı John Colter. Birkaç yıl önce ülkeyi Missouri'den Büyük Okyanus'a kadar aşan o ünlü sefere.

Ondan sonra da gruptan ayrılmış, tek başına dolaşmaya başlamıştı. Yellowstone'un doğal harikalarını ilk gören beyaz adam oydu. Bugün o yörelerin güzelliğini korumak amacıyla tüm bölgeyi bir millî park yaptıklarını da biliyoruz. Anlattığı tecrübelere inanmak bazen insana güç geliyordu.

Şu anda, kızılderililerle ticaret yapmayı amaçlayan bir grubun hesabına çalışmaktaydı. Ticaret yapmak istediklerinin arasında bu Blackfoot kızılderilileri de vardı. Colter'le Potts'u buraya öncü olarak göndermişlerdi. Ama görünüşe bakılırsa, görevleri daha başlamadan sona ermişe benziyordu.

Kızılderililer, Colter'in giysilerinden çoğunu yırttılar, pabuçlarını da ayağından çekip aldılar. Koca adam kendisini işkenceye hazırlamaya çalışıyordu.

Reis ona bakıp konuştu.

"Hızlı koşar mısın, beyaz adam?"

Reis'in hem yüzü soğuk, hem de sesi düşmancaydı.

Colter, bu kızılderililerin geleneklerini biraz tanıdığı için, arkadan ne geleceğini anlamıştı. "Pek hızlı koşamam, güçlü reis," diye yalan söyledi. "Ama kendi arkadaşlarımdan bazıları beni hızlı buluyorlar."

Reis ona şöyle bir baktı, sonra onu biraz ileriye yürütüp, "Haydi, kendini kurtarabilirsen kurtar," dedi. Colter o anda gerisinden gelen korkunç çığlığı duydu. Başını çevirip baktığında elli kadar kızılderilinin naralar atarak peşinden koşmaya başladık-

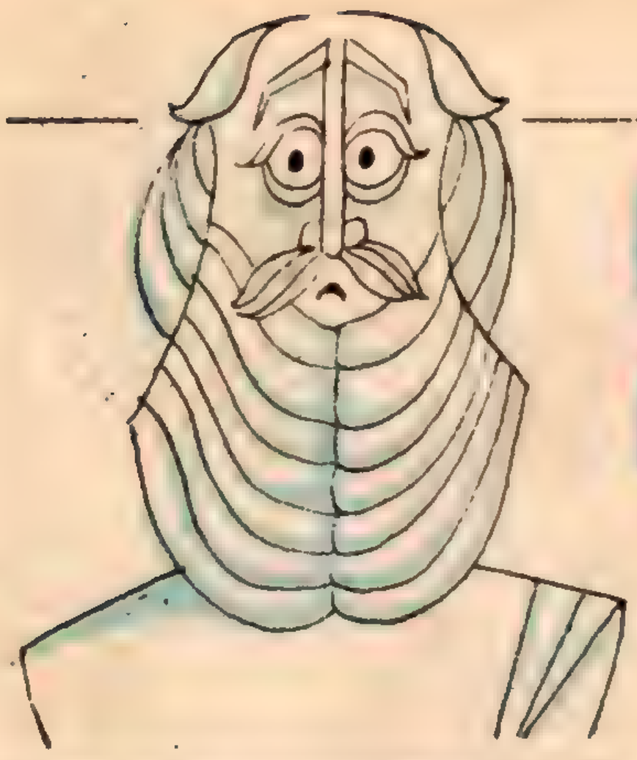

Çizen: TERRUH DOĞAN

HERODOT BİLE ŞAŞMIŞTI

BABİLLİ ADAMLAR

2

BABİL ülkesi, Mısır gibi kanallarla doludur. Bunların en büyüğü, sularını Fırat'tan alır ve Dicle ile verilen ırmağa götürür. Eskiden Ninova kenti bunların üzerinde idi. Buğdayı bu kadar çok ülke yoktur. Bire ikiyüz, ürün çok olduğunda bire üçyüz verir. Buğday ve arpanın yaprakları, çokluk, dört parmak eninde olur. Boylarının ne denli yüksek olduğunu yazmayacağım; çünkü Babil'i görmeyenler, buna inanmayacaklardır.

Ülkenin her yanında hurma ağaçları yetişir. Meyvesinden ekmek, şarap ve bal çıkarırlar. Bunlar, incir ağaçları gibi dikilir, yetiştirilir. Yerliler, erkek hurmanın dallarını dişi hurmaya bağlarlar. Erkek hurmalar, yabanincirleri gibi tohumlarını meyvelerinde taşırlar.

Ağaç çerçevesi yuvarlak ve deriden olan kayıklar, Ermenistan'dan kesilipSasil'e getirilirdi...

AMA beni bu ülkede, Babil kentinden sonra en çok şaşkınlığa uğratan şeyi şimdi anlatacağım size: Bunlar, Dicle'de yüzdürülen kayıklardır. Irmaktan Babil'e gelen kayıklar yuvarlak ve deridendir. Ağaç çerçevesi Ermenistan'dan kesilir. Tekne görevindeki bu çerçeve üzerine deriler gerilir ve kayık böyle yapılır. Bir kalkan gibi yuvarlaktır. Daha sonra bunların içi saman doldurulur, taşınacak eşya bunların üstüne konarak ırmakta yüzer.

En çok taşıdıkları, hurma ağacından yapılma fıçılarda şaraptır. İki kişi biner bunlara, iki kürekle kayığı yönetirler; biri çeker, biri iter. Kimi büyük, kimi küçüktür. Her birinde canlı bir eşek bulunur. Büyüklerinde daha çoktur eşekler. Kayıkçılar, Babil'e vardıktan sonra mallarını karaya çıkarırlar, satarlar. Ardından kayıklarını parçalayarak tahtalarını ve samanlarını da satarlar, derilerini eşeklerinin sırtına yükler, Ermenistan'a geri dönerler. Akıntının gücü, kayıkla geriye dönmeyi engeller de ondan yaparlar böyle. Geri döndükten sonra getirdikleri derilerle yeni kayıklar yaparlar.

HALKI topuklarına varan tunikler giyer, kısa bir abaya sarınır. Saçları uzundur, başları sarıklı. Gövdelerini güzel kokularla ovarlar. Her biri bir mühür, bir baston taşır. Bastonların başında ya bir elma, ya bir çiçek; bir zambak, bir kartal ya da buna benzer bir resim

---

larını gördü. Koşarken uzun av mızraklarını da ona doğru ayarlıyorlardı. Olanca hızıyla ileriye atıldı.

COLTER, Madison nehrine ulaşması gerektiğini biliyordu. Yakalandığı yere yakındı orası. Kendisi 33 yaşındaydı ve bütün dağ adamları gibi canını kurtarmakta ustaydı. Ama bu sefer kurtulma şansının pek az olduğunu kendi de biliyordu

Canını dişine takmış koşarken dikenler ayaklarına batıyordu. Bir süre sonra burun deliklerinden de kan boşalmaya başladı. Bir iki saniyeyi gözden çıkarıp arkasına bakmaya cesaret etti. Görünürde bir tek kızılderili vardı ama, mızrağını atarsa Colter'i vurabilecek kadar yakındı.

Colter bir anda geri döndü. Blackfoot şaşalamıştı. Durup mızrağını kaldırdı, ama sendeledi. Mızrak elinden yere düşüp kırıldı. Colter mızrağın baş tarafını yakalayıp kızılderiliye sapladı, sonra da dönüp nehre doğru koşmaya devam etti.

Tam oraya yaklaştığı sırada arkasından öfkeli bağrışmalar geldiğini duydu. Blackfootlar arkadaşlarının ölüsünü bulmuşlardı herhalde.

Colter, Madison nehrinin yamacından sulara daldı. Başını sudan çıkardığı anda, şansının da değiştiğini gördü. Bir yığın kütük her nasılsa nehirde yüzerek buraya gelmiş, ortadaki küçük adacığın çevresine yığılmıştı.

Dalıp kütüklerin altından yüzmeye başladı, bir yerde durdu. Bulunduğu

Geleneklere göre, evlilik çağına gelen kızların hepsi bir araya toplanırdı...

olur. Süslü olmayan baston taşımazlar.

Geleneklerine göre; her yıl bir kez, her köyde evlenme çağına gelen kızların hepsi bir araya toplanır. Erkekler de çevrelerinde bir daire çevirirler. Biri çıkar, kızları tek tek çağırıp satışını bildirir. En güzel kızla başlar işe, yüklüce bir paraya satar onu, sonra öbürlerine geçer.

Babil'in varlıklı kişileri burada kızları satın alacağım diye arttırma açarlar. Hepsi güzel olanlar satılınca, geriye çirkinleri kalır. Satıcı, bunları ucuza satar. Buna verilecek para, en güzel verilen paradan ayrılır. Hiçbir baba, kızını dilediği kişiye veremez. Hiçbir alıcı da aldığı kızı "*eş*" olmanın dışında başka bir ödevde kullanmak amacıyla götüremez.

HEKİM yoktur Babil'de. İçlerinden biri hastalandı mı, onu bir meydana yatırırlar. Gelen geçen uğrayıp hatırını sorar, aynı hastalığa tutulmuş biri çıkar o arada ve tanıdığı hastalıkla ilgili olarak öğütler verir, denedikleri iyi gelen şeyi denemesini söylerler. Hiç kimsenin hastaya derdini sormadan geçirmezler bu meydandan.

Ölülerini de bal içine gömerler.

Babil halkının nice nice zenginlikleri arasında özellikle anlatacağım şu nokta önemle anılmaya değer: Perslerin egemenliğine geçen bütün ülke belirli bir vergiyi verdikten başka çeşitli bölümlere ayrılır ve yılın sayılı mevsimlerinde Pers ordusuna erzak yetiştirirdi.

Yılın oniki ayında Babil, dört ayın erzakını verir, Asya'nın öbür ülkeleri de kalan sekiz ayın erzakını sağlarlardı. Bu, Asur ülkesi erzak bakımından Asya'nın üçte birine eşit demekti.

Asur'da yağmur az da yağsa, yine buğdayları yeşertmeye yeterlidir. Daha sonra topraklar ırmaktan sulanır. Burada ırmak, Mısır ülkesinde olduğu gibi kıyılarından taşarak ortalığı basmaz.

EGEMEN Kurus, Babil yolunda, Matien dağlarından yükselen ve Dardanlar toprağından geçerek Dicle'ye boşalan Diyale'ye geldi. Dicle, Diyale'nin suyunu aldıktan sonra Opis kenti yakınlarından geçer ve Eritre denizine akar. Irmağı kayıklarla geçmek gerekiyordu. Oysa, Kurus'un yanına katılmış kutsal ak atlardan biri salına salına ırmağı geçmelere kalkmasın mı? Geçemedi elbet. Akıntı güçlüydü, atı aldığı gibi sürükledi, diplere çekti, boğdu.

Çok kızdı buna Kurus. "Irmağı parçalayayım, bir kadının bile ayaklarını ıslatmadan üzerinden geçilebilecek bir duruma getireyim," dedi. Bunun üzerine Babil'e saldırıyı (bu niyetle geliyordu, unutmayalım) bir yana kodu, ordusunu böldü ikiye. Diyale'nin kıyısında kazılacak ve her yöne uzanacak çukuru işaret etti, kazmalarını buyurdu.

Kurus, öcünü böylece almış oldu Diyale'den, onu üçyüz altmış kanala ayırdı.

SÜRECEK

yeri ayarlıyor, ara sıra kafasını kütüklerin arasından çıkarıp soluk alırken kimsenin kendisini görmemesini sağlıyordu. İkide bir kütüklerden küçük yapraklı dallar yoluyor, kendi üzerini örtmeye çalışıyordu.

Colter bitmek bilmeyen gün boyunca hep orada kaldı. Bu arada kızılderililer iki yamacı arıyor, küçük adacığa çıkıp orayı karış karış tarıyorlardı. Gece olunca Blackfootlar onun kaçmış olduğuna hükmedip aramayı kestiler. Colter saklandığı yerden çıkıp kendini akıntıya bırakarak yüzmeye başladı. Kıyıya çıkmanın güvenli olacağına karar vermeden de karaya ayağını basmadı.

AYAKLARININ durumu korkunçtu. Vücudu hemen hemen çıplak sayılacak durumdaydı. Üstelik kamp kurdukları yere de 320 kilometre kadar uzaktaydı. Ama ne olursa olsun, dağ adamları ölmedikçe yenilmezlerdi. John Colter de, sırf yolda bulduğu köklerle beslenerek, bu uzun yolculuğu bir haftada bitirmeyi başardı. Kampa vardığında durumu görenlere ürküntü verecek gibiydi. Saçları başına yapışmış, her yanı kan içinde bir adam. Ama sağ ve sağlam.

John Colter bu büyük serüvenden sonra ancak beş yıl daha yaşayabildi. Bugün Missouri'de, yeri bilinmeyen bir mezarda yatıyor. Adını, yaptığı önemli keşif gezilerinden ötürü biliyoruz. Ama o günlerdeki ününü bu inanılmaz kaçış olayına borçluydu.

KALA KIZGINLIKLA KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATARAK GERİ DÖNDÜ. BU SIRADA KULONGA YAYINI VE OKUNU HAZIRLAMIŞTI. YAYI ÇEKTİ VE ZEHİRLİ OK KALA'NIN KALBİNE SAPLANDI.

KALA SON BİR KEZ ACIYLA BAĞIRDI. VE YÜZÜ KOYUN YERE DEVRİLDİ. KALA ARTIK ÖLMÜŞTÜ.

DİĞER ORANGUTANLAR BAĞIRAŞARAK KULONGA'NIN ÜZERİNE SALDIRDILAR, AMA O BÜYÜK BİR ÇEVİKLİKLE SIÇRAYIP PATİKADAN AŞAĞIYA KAÇMAYA BAŞLADI... KISA BİR ZAMAN İÇİNDE ORMANIN DERİNLİKLERİNDE KAYBOLUP GİTTİ...

TARZAN KULÜBEDEN ANNESİNİN ÇIĞLIKLARINI DUYMUŞTU.. HOGARTH.
BÜYÜK BİR HIZLA AĞAÇLARIN ARASINDAN SESİN GELDİĞİ YÖNE GELDİ.
OLAY YERİNE ULAŞTIĞINDA KABİLE KALA'NIN ÖLÜSÜ ÇEVRESİNDE TOPLANMIŞTI. TARZAN'IN ÜZÜNTÜSÜ VE KIZGINLIĞI ÇOK BÜYÜKTÜ. DURMADAN "İNTİKAM" DİYE BAĞIRIYORDU. ÖFKEYLE YUMRUKLARINI GÖĞSÜNE VURUYOR. SONSUZ ACILAR İÇİNDE ANNESİNİN ÖLÜSÜNE SARILIYORDU. KENDİSİNE ŞEVKAT VE SEVGİ GÖSTEREN TEK VARLIĞI KAYBETMİŞTİ. KALA, TARZAN İÇİN O BİR ANNEYDİ, YUMUŞAK VE SEVGİ DOLU BİR VARLIKTI.
VE TARZAN UZUN UZUN AĞLADI...

TARZAN BİR ZAMAN SONRA KENDİNE GELDİ. TÜM KABİLEYİ TOPLAYIP BU ACIKLI OLAYIN NASIL OLDUĞUNU ANLATMALARINI İSTEDİ...

ORANGUTANLAR, KULONGA'NIN KALA'YI NASIL ÖLDÜRÜP KAÇTIĞINI ANLATTILAR. TARZAN FAZLA BEKLEMEDEN AĞAÇ DALLARINA ATLADI VE ORMANIN İÇİNDE KAYBOLDU...

TARZAN ORMANDAKİ BÜTÜN YOLLARI ÇOK İYİ BİLİYORDU. KULONGA'NIN YOLUNU KESMEK HİÇ DE ZOR OLMAYACAKTI. BELİNDE BIÇAĞI SALLANIYORDU, KEMENDİNİ DE OMUZUNA ASMIŞTI...

BİR SAAT KADAR SONRA AĞAÇLARDAN AŞAĞI İNDİ VE TOPRAĞIN ÜZERİNDE İZ ARAMAYA BAŞLADI. SONUNDA BİR DERENİN ÇAMURLARI ARASINDA KENDİSİNİNKİLERE ÇOK BENZEYEN AYAK İZLERİ BULDU. KALBİ HEYECANDAN HIZLI HIZLI ÇARPIYORDU.

ELİNDEKİ YAYI GERMİŞ, ÖLDÜRÜCÜ OKLARINDAN BİRİNİ ATMAYA HAZIRLANMIŞTI. TAM KARŞISINDA YABAN DOMUZU BAŞINI EĞMİŞ DURUYORDU. TARZAN, KENDİSİNE ÇOK BENZEYEN, AMA YÜZÜ VE RENGİ DEĞİŞİK BU YARATIĞI ŞAŞKINLIKLA İZLİYORDU.

TARZAN TEKRAR AĞAÇLARA TIRMANDI, KISA BİR SÜRE SONRA DA, AĞAÇLARIN SEYREKLEŞTİĞİ BİR YERDE KULONGA'YI GÖRDÜ...

SÜREÇEK

ARMAĞAN YAĞMURU

Her hafta
Kitaplar
Bisikletler
Televizyonlar
Futbol Topları
dağıtıyoruz!

"Armağan Yağmuru"nda bundan böyle: 1—4 kuponlara kitap, 1—6 no'lu kuponlara futbol topu, 1—8 no'lu kuponlara bisiklet, 1—12 no'lu kuponlara da televizyon dağıtacağız.

Her **"Armağan Yağmuru"**nun dağıtımından sonra yenilerinin çekilişleri için kupon no'ları yine (1)'den başlayacak ve böylece sürecek.

"Armağan Yağmuru" kur'alarına katılmak üzere bize gönderdiğiniz zarfların üzerine, **hangi kur'aya katılmak istiyorsanız onun adını ve kendi ad ve adresinizi yazmayı unutmayın.**

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1— Oğuz Sakman (İzmit), 2— Deniz Karan (Trabzon), 3— Filiz Kahvecioğlu (Kıbrıs), 4— Deniz Erdener (Kırklareli), 5— Ayhan Çelebi (Eskişehir), 6— Osman Balcı (İzmir), 7— Tarkan Akkaya (İstanbul), 8— Candan Efeoğlu (Seydişehir), 9— Birsen Yılmaz (Eskişehir), 10— Cem Alp Çuhacı (Tekirdağ), 11— Aziz Süel (Antalya), 12— Yüksel Yılmaz (Bursa), 13— Barış Kan (Anamur), 14— Şentekin Çalış (Kars), 15— Sunay Yıldız (Hatay), 16— Hüseyin Ertürk (Adapazarı), 17— Volkan Kızılcan (Ankara), 18— Murat Eren (İstanbul), 19— Mehmet Öz (Adana), 20— Tuncay Kulaoğlu (İzmir), 21— Gülsün Deniz (Nevşehir), 22— Şirvan Kalkan (Malatya), 23— Hakan Günay (Aydın), 24— Levent Yenici (Edirne), 25— Ahmet Şekip Şendoğan (Rize).

BİR HİKÂYE YAZALIM ÖDÜLLÜ YARIŞMA BİRİNCİSİ

BÜLBÜLÜ ALTIN KAFESE KOYMUŞLAR...

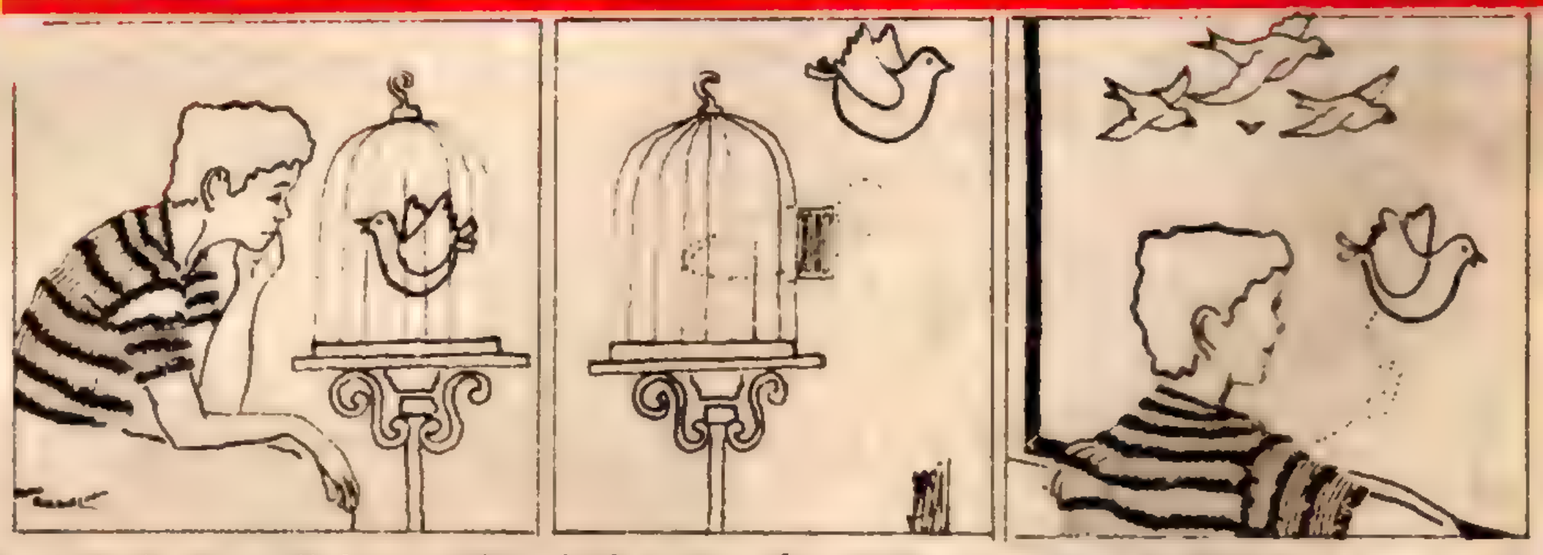

AYHAN küçük bir kuş yakalamıştı. Mahallenin çocukları kuş tutmayı yarış haline getirmişlerdi. Bunun için her gün tuzaklar kuruluyor, gelecek kuşlar bekleniyordu. Ayhan da onlardan biriydi. İşte bir gün bu kuş tuzağa düşmüş, Ayhan sevinçle kuşu almış, kafese koymuştu.

Yemini, suyunu her gün düzenli olarak veriyordu. Ama kuş bunları görmüyordu bile, Ayhan kuşun adını Minik koymuştu. Sapsarı gagası, küçük, siyah gözleri vardı. Kuş çok üzüntülüydü. Bu gözlerinden belli oluyordu. Ayhan ara sıra ona, "Minik, hadi yemini ye" divordu. "Yoksa aç kalıp öleceksin." Ama dinleyen kim? Minik de kafeste çırpınarak, bir o yana, bir bu yana giderek serbest kalmak istediğini belirtir, arkadaşlarını izlediğini anlatırdı. İkisi de birbirlerinin dilinden anlamıyorlardı. Bu yüzden Minik gittikçe zayıfladı. Ayhan, Minik'in ağladığını görmüyordu. Oysa Minik her gün ağlıyordu. Gizli gözyaşlarıydı bunlar.

BİR gün Ayhan nasıl olduysa kafesin kapısını açık unuttu. Kuş hemen kafesten çıktı. Açık pencereden uçup gitti. Ayhan geri döndüğünde kafesi boş buldu. Pencerenin açık olduğunu gördü. Hemen oraya koştu. Baktı, Minik arkadaşlarıyla neşeyle oynuyordu. "Özgürlük ne tatlı" diye düşünüyordu Minik. Ayhan o anda yaptığı hatanın büyüklüğünü anladı. Kuş özgürlüğünü istemişti. Sonunda da elde etmişti. Minik arkadaşlarıyla uçuyor, özgürlüğün verdiği mutlulukla ötüyor, ötüyordu... Halbuki Ayhan onu bir kafese kapatmış, özgürlüğünü almıştı.

SONRA bazı kararlar aldı. Çünkü o güne kadar aklına getirmediği bir atasözünü hatırlamıştı. "Bülbülü altın kafese koymuşlar gene de "vatanım" demiş", artık bundan sonra kuş tutmayacaktı. Her gün pencereye ekmek kırıntıları koyup onlarla dost olacak, karınlarını doyuracaktı.

Gülümsedi. Sanki o da kuşlarla uçuyor, Minik'le birlikte özgürlüğün tadını çıkarıyordu.

Hanife DİNGİL (Denizli)

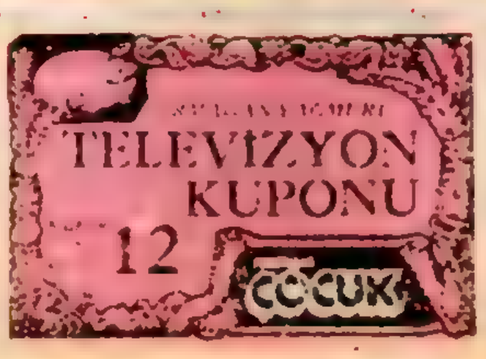

Filmden bir görünüm...

16. LOUIS İLE NERON AYNI FİLMDE BULUŞTU

Son olarak sinemalarda **"Deli Dolu"** adlı filmini izlediğimiz **Mel Brooks**, yeni bir filme başladı. Yönetmenliğini de yaptığı bu filmin, iddialı bir adı var: "History of The World - Part: 1" (Dünya Tarihi-Bölüm: 1)

Brooks'un tüm filmleri gibi güldürü olan bu filmde de yönetmen oyuncu Fransa Kralı XVI. Louis ile Neron'u yan yana getiriyor.

SALI GECELERİ FİLM YOK

TÜRKİYE Elektrik Kurumu ile TRT arasında yapılan görüşmeden sonra TV programlarında bir değişiklik yapıldı. Bu arada haftada üç olan film sayısı da ikiye indirildi. Yeni planlamaya göre Cumartesi ve Pazar günleri yine film var. Salı gecesi ise, film kaldırıldı. O gece, aynı saatte önce "5 Kilovattan TRT'ye adlı belgesel yayınlanıyor, ondan sonra da "Aşk Gemisi" yayına giriyor.

sinema tv

Televizyondan tanıdığımız ünlülerin kurduğu

İKİ TİYATRO

SON olarak bir banka reklamlarıyla ekranlara gelen **Levent Kırca**, **Ahmet Gülhan**'la birlikte bir tiyatro kurdular. İkisinden başka **Gülümser Gülhan**, **Gülsen Tuncer**, **Cihat Tamer** ve **Neslihan Çolakoğlu**'nun da bulunduğu tiyatro ilk olarak **Levent Kırca**'nın yazdığı "Anahtarlar ve Sahipleri"ni oynayacaklar.

TV'de önce "5 Dakika", sonra "Ne İnsanlar Var" adlı programlardan tanıdığımız üç tiyatro sanatçısı (Şener Gökkaya, Savaş Yurttaş) da **"Saçayağı Tiyatrosu"** adlı bir tiyatro kurdular. Bu topluluk da ilk olarak "Kavruk, Ceyar'a Karşı" adlı oyunla turneye çıktı.

ERDEN KRAL'IN YENİ FİLMİ

Yeni filmde, başrolü Tarık Akan oynayacak

Bereketli Topraklar Üzerinde, adlı filmle ödül kazanan Erden Kıral, Ferid Edgü'nün "O" adlı romanından sinemaya uyarlanacak bir film için hazırlık yapıyordu. Bu filme Kasım ayı içinde Oramar vadisinde başlanacaktı. Sonra bir değişiklik yapıldı ve bu filmin çekimi kısa bir süre için ertelendi.

Bu yüzden yönetmen ondan sonra çevirmeyi planladığı filmi öne aldı. Bu yeni filmde, başrolü Tarık Akan oynayacak.

DR. CÜNEYT ARKIN

BOĞAZ HASTALIĞI

ANJİN diye bilinir. Birçok insanda sürekli **(kronik)** iltihaplanma sonucu gelişme gösterir. Nasıl başlar bu? Üşütme sonucu, kuşkusuz. Bunu oluşturan sayıları kırkı bulan mikroplardır.

Anjine büyüklerden çok küçükler yakalanırlar. Sanıldığı gibi korkulacak bir hastalık sayılmaz ama yine **"hastalık"**tır işte.

BAŞLANGICI boğazdaki ağrılardır. Sonra bu ağrılar başa, bele ve sırta da atlar. Ateş yapar. Bademcikler kızarır.

İki türdedir: Bademciklerin üstü kızarır, buna **"kırmızı anjin"** denir. Kırmızılık yerine yine bademciklerin üstü sarımsı bir örtüyle kaplanmışsa, bu **"beyaz anjin"**dir.

Mikrop bazı durumlarda tek bademciğe yerleşir, bazı durumlarda da her iki bademciktedir. Kızarma ve iltihaplanma bu sonuncusunda iki bademciği de sarar. Yutkunma zorlaşır, su bile içilse acı verir insana.

İYİLEŞMESİ için yatak dinlenmesi kaçınılmazdır. Çünkü boğaz ve baş ağrısı çalışma gücü bırakmaz, tüketir. Hekim öğüdüne göre antibiyotik alınır. C vitamini, süt ve meyve suyu içilir. Yanı sıra sıcak çay ve ıhlamur vararlıdır.

Olağan durumda insan günde bir ya da bir buçuk litre su içerken bu hastalıkta oran iki ya da ikibuçuk litreye çıkarılır. Anjinin vücutta yaptığı ateş yüzünden su yitirimi olur. Bunu gözden uzak tutmamak gerekir.

pul

Eski savaşlarla ilgili bir dizide yer alan kılıcını omuzunda taşıyan bu mağrur savaşçı, eski Rusya'nın tarihsel bir kahramanıdır. Rusya'nın tarihi Vikinglerin Volga ve Dnyepen kıyılarına yerleşmesine dek iner. Drakar adı verilen gemileriyle gelmiş olan bu fatihler, yerli kabilelerle şiddetli çarpışmalara giriştiler.

✱

HAFİYE 99

İŞTEN ELİNİ ETEĞİNİ ÇEKMİŞ BİR HIRSIZ OLAN MARC HASSİN POLİSE, HAFTA SONU, EVE DÖNDÜĞÜNDE KARISINI ÖLDÜRÜLMÜŞ BULDUĞUNU SÖYLEDİ...

MARC İLE KARISI ANLAŞAMIYORLARDI...

... KARISI ONU KİRLİ İŞLERİNİ POLİSE İHBAR ETMEKLE TEHDİT EDİYORDU.

SORGUYA ÇEKEYİM.

1 HASSİN'İN KARISINDAN KURTULMAK İÇİN ONU KENDİSİNİN ÖLDÜRDÜĞÜNE İNANDI.

GECEYİ BİR ARKADAŞIMDAN HAFTA SONLARIMI GEÇİRMEK İÇİN ÖDÜNÇ ALDIĞIM EVDE GEÇİRDİM.

OLDU, GİDİP BAKALIM!

2 MARC'IN, KARISININ ÖLDÜRÜLDÜĞÜ ZAMAN EVDE OLMADIĞI GİBİ SAĞLAM BİR GEREKÇESİ VARDI.

İŞTE BURASI! PEK İYİ BİR YER DEĞİL AMA, SAKIN.

3 HAFİYE 99 SÖZ KONUSU EVİ YAKINDAN GÖRMEK İÇİN MARC'LA BİRLİKTE ORAYA GİTTİ.

DAHA BU SABAH GELDİM. BAKIN...

SOFRAYI BİLE TOPLAMAYA VAKTİM OLMADI.

4 MARC PAZARTESİ SABAHI EVİNE DÖNMÜŞ VE OLAYI GÖRMÜŞ.

HAYIR, UYKUM HAFİFTİR...

BÜTÜN GECE YAĞMUR YAĞDI... HİÇ BİR ŞEY DUYMADINIZ MI?

YİNE DE KÜTÜK GİBİ UYUYA KALMIŞIM!

5 PAZAR GECESİ HAVA ÇOK YAĞMURLUYDU, HAFİYE 99 U MARC'TAN KUŞKULANMAYA İTER, BU NEDEN...

YANIT: HAFİYE 99, BORUTARI DÜŞMÜŞ SU OLUĞUNUN HEMEN ALTINDA BOŞ BİR BİDON GÖRÜR. ŞÜPHELİ YAĞMURDA OLUKTAN BOŞALMAN SULAR BİDONUN ÜZERİNE DÜŞTÜKÇE BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜ ÇIKARIR. BASİT BİR DÜŞÜNDÜĞÜ İÇİN SAHİL ŞARİL ŞULAR BOŞALMAN BİR ADAMIN BU GÜRÜLTÜYÜ DUYMAMASI OLANAKSIZDIR. MARC, KARISINI ÖLDÜRDÜĞÜ GİZLEMEK İÇİN BU YALANI UYDURDU. O GECE BAŞKA YERDE YOK...

kitap

Gulliver'in Gezilerinden Biri

"Gulliver Cüceler Ülkesinde" - Jonathan Swift'in romanı - Çeviren: Celâl Türkan - Oda Yayınları, Çocuk Kitapları No: 30 Resimli, 72 sayfa, 30 lira.

JONATHAN Swift'in ünlü klasiği, Gulliver'in dört ülkeye yaptığı dört ilginç geziyi anlatır. Bu kitap Türkiye'de çeşitli yayınevleri tarafından yayınlanmış, çoğu bu dört geziden biri ya da ikisini anlatmıştır. Sadece iki gezinin anlatıldığı tam çeviri ise, Millî Eğitim Bakanlığı yayınları arasında çıkmıştır.

"Gulliver Cüceler Ülkesinde" adlı kitap, bu gezilerden birini anlatıyor. Başarılı bir çeviri. Resimlerle destekleniyor ve ortaya kolayca okunan bir kitap çıkıyor. Gulliver'in tümü cücelerden (daha doğrusu, cücelerden bile çok daha kısa boylu insanlardan) oluşan ülkedeki ilginç serüvenleri anlatılıyor...

plak

"Anılarımızdaki Sesler" dizisinin bu yeni plağı, bir zamanların ünlü sesi Edith Piaf'a ayrılmış. Aynı zamanda, **"Kaldırım Serçesi"** olarak tanınan Piaf'ın plağı her yönüyle çok güzel. Alınmaya değer...

SİNAN GÜRDAĞCIK

CAFER ÖZKAN'ın Bir Hikâyesi

ÖC

Resimler:
Nezahat DOĞANER

BAY Muhsin Beycan, öğle sıcağında vitrinlere bakarak yürüyordu. Saat bire geliyor. Öğle paydosu bitmek üzere. Ama Muhsin Beycan'ın acelesi yok. Çalıştığı yer çok yakın. Nasıl olsa yetişir. Bir kitapçı vitrinindeki kitapları inceledi. Bir eczane vitrinindeki süslenme gereçlerine, ilâçlara dalgın dalgın baktı. Karşısından gelip selâm veren birkaç tanıdığın selamını aldı. Yoldan geçen arabalara göz gezdirdi. Tekrar vitrinlere döndü. "Hayat çok pahalı" diye düşündü. "Her şeyin fiyatı sürekli artıyor."

Birden aklına geldi: Evde çay yok. Mahalle bakkalına da gelmemiş. Oysa şu dükkânda olabilir. "Sorayım bir kez" dedi kendi kendine. Kapısının üstünde "Ak Şarküteri" yazılı dükkâna girdi.

Bir kadın alışveriş ediyor. Ondan sonra bir çocuk var sırada. Bay Muhsin Beycan iki yanına bakındı. Basbayağı bir bakkal dükkânı. "Sanki kapıya 'bakkal' diye yazsa olmaz. 'Şarküteri' yazacak ki caka satacak. Giyimevine 'butik', aşevine 'restoran', bakkal dükkânına 'şarküteri' deniyor artık. Ne kötü. Yabancı sözcükleri Türkçeleştireceğimize Türkçe karşılığı olanların ya da dilimize yerleşmişlerin yerine böyle yabancı sözcükler arayıp buluyorlar" diye düşündü.

Kadın, işini bitirip çıkmıştı. Sıra çocuktaydı. Bakkal:

— Evet küçük, söyle bakalım, dedi.

Çocuk, yedi, sekiz yaşlarında. Erkek. Tezgâhın üstünden bir beş liralık uzattı:

— Bir liralık ayçiçeği verir misin amca?

BAY Muhsin Beycan çocukları çok sever. Onun böyle "Verir misin amca" deyişi öyle hoşuna gitti ki nerdeyse kucaklayıp öpecek. Nedense çok sevimli buldu bu davranışı. Oysa hiç de olağanüstü bir şey değildi çocuğun söylediği.

Bakkal kaşlarını şöyle bir çattı:

— Bir liralık ayçiçeği olmaz, dedi.

Çocuk şaşırdı. Parayı tutan elini indirdi. Bir-iki saniye düşündü.

— Peki amca, dedi, ikibuçuk liralık olsun.

— İkibuçuk liralık da olmaz, dedi bakkal. Beş liralık vereyim.

— Ama başka param yok. Paranın üstü bana gerekli.

Bakkal başını iki yana sallayıp "cık! cık!" yaptı.

— Alacaksan beş liralık al. İkibuçuk liralık alırsan paranın üstünü veremem. Bozuk param yok.

Çocuk:

— Paranın üstü bana gerekli amca, diye yineledi.

Bay Muhsin Beycan araya girip, "Parasını ben veriyorum, çocuğa beş liralık ayçeçiğe verin" demeyi düşündü. Ama tam o sırada bakkal parmağını çocuğun gözüne doğru uzattı:

— Defolup gitsene sen! Niye uğraştırıyorsun beni?

Çocuk acılı bir bakışla baktı:

— Ama amca...

— Bak, hâlâ duruyor! Seninle mi uğraşacağız? Bacaklarını kırmadan git gözümün önünden.

Çocuk, yüzü kıpkırmızı, ağlamaklı, çıkıp gitti.

BAY Muhsin Beycan ne diyeceğini şaşırmıştı. Bir çocuk... Bir çocuğun kalbi bu denli ucuz mu? Yani ikibuçuk liraya değer mi? Çocuk ne güzel "Verir misin amca?" demişti. Aynı tatlılıkla, "Bozuk param yok yavrum, veremem" diyebilirdi, öbürü.

Bakkal:

— Buyrun efendim, dedi Muhsin Beycan'a.

— Şeyy... dedi Muhsin Beycan, (Toparlanmaya çalıştı) şey istiyordum... Kuruyemiş satıyorsunuz, değil mi?

— Evet, dedi bakkal.

— Akşam eve konuk gelecek de... Biraz karışık çerez alacaktım, üç-dört kilo kadar. Şöyle büyük bir kâğıt torbanız var mı?

Bakkalın gözleri parladı: Bu iyi bir alışveriş olacaktı.

— Var efendim, dedi.

En büyük kâğıt torbalardan birini aldı. Muhsin Beycan:

— Yarım kilo badem içi lütfen, dedi. Sonra yarım kilo çekirdeksiz üzüm, yarım kilo Antepfıstığı, yarım kilo ayçiçeği, yarım kilo kabak çekirdeği...

— Bi dakka efendim, not alayım, dedi bakkal.

Muhsin Beycan'ın söylediklerini alt alta yazmaya başladı.

— Evet efendim, yarım kilo kabak çekirdeğini de yazdım. Sonra?

"Bir liralık ayçiçeği verirmisin amca?.."

— Sonra... Yarım kilo fındık içi, yarım kilo fıstık. Yarım kilo tuzlu sarı leblebi, yarım kilo beyaz leblebi...

Bakkal söylenenlerin tümünü yazdı. Başını kaldırıp Muhsin Beycan'a baktı:

— Bu kadar mı efendim?

— Bu kadar, dedi Muhsin Beycan. Size zahmet olacak aynı torbaya koyun hepsini.

Bakkal, alışkın davranışlarla listedekilerin tümünü ayrı ayrı tarttı. O kocaman torba, küçük bir çuvala benzemişti sonunda.

—Tamam efendim, dedi. Buyurun...

— Lütfen hepsini karıştırır mısınız? Dedi Muhsin Beycan. Böylesi daha hoş oluyor da...

Bakkal, kâğıt torbayı alttan üstten sıkıca kavradı. Aşağı-yukarı sallayıp içindekileri iyice karıştırdı.

— Karıştırdım beyefendi. Çok iyi karıştılar.

— Borcum ne kadar?

Bakkal kaleme sarıldı yeniden. Yazdı, çizdi, hesapladı. Sonunda:

— Dört bin altı yüz kırk beş lira vereceksiniz, dedi.

Bay Muhsin Beycan yalandan telâşlandı:

— Oldu mu ya? Tüh! Yanımda yüz lira var. Ben bu kadar para edeceğini bilmiyordum. Neyse kardeşim, kalsın. Param yok. Alamayacağım!..

Bakkalın yanıtını beklemeden çabuk adımlarla dükkândan çıktı.

BİR yandan hızlı hızlı işyerine doğru yürüyor, bir yandan kıs kıs gülüyordu. "Kerata!" diyordu içinden, "Zavallı çocuğun kalbini kırar mısın? Şimdi onca çerezi yeniden ayır bakalım. Hepsini iyice karıştırmıştın. Bir günde ayırabilirsen aşkolsun!"

Ayçiçeği almaya parası yetmeyen çocuğun öcünü böyle aldığı için mutluydu...

TÜM SEVGİLER ÇOCUKTUR

Gel, sevgiye sevgi kat
Yoksa yeniden yarat
Sevgi dolu bir hayat
En mutlu yolculuktur.

Sevgi sevgiyi bulur
Sevgide yalan yoktur
Sevenler çocuk olur
Tüm sevgiler çocuktur.

Sevgi yaratmak hüner
Sevilmek birer birer
Sevmeyene sevgi var
Sevgisiz gönül çoktur.

Şinasi ÖZDENOĞLU

KIRMIZI KIZLAR ÇATILARI GİZLER
YALVAÇ URAL/SEMİH POROY
(Özgün bilmeceler) yakında çıkıyor
YALÇIN YAYINLARI

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR

SAYI: 33

YENİ GAZETE

DÜNYADAN ● YURDUMUZDAN ● ÇEVREMİZDEN

KIRMIZI KIZLAR ÇATILARI GİZLER
YALVAÇ URAL/SEMİH POROY
İlginç bir bilmece kitabı yakında çıkıyor
YALÇIN YAYINLARI

SUNİ KAN ÜRETME ÇALIŞMALARI HIZLA İLERLİYOR

Özellikle üç ülkede yapılan çalışmalar, çok yakında sonuçlanacak....

GEÇTİĞİMİZ hafta Sovyetler'in dünya tıp tarihinde ilk kez olarak suni kan üretmeyi başardıklarına ilişkin haber oldukça heyecan uyandırdı. Gerçekten suni kanın bulunması demek, bundan böyle, kan vericisi-kan alıcısı ilişkisinde taraflardan birine gerek duyulmaması demek olacaktır. Radyo ve televizyon yayınlarımızda sık sık kan istendiğine tanık olmaktayız. Buna artık gerek kalmayacaktır. Özellikle deprem ve diğer doğal felâket bölgelerinde kana gereksinim duyan yaralıların yeterince kan bulamayışı sayısız ölümlere yol açmaktadır.

Sovyetler, sunî kanın penisilin kadar önemli bir buluş olduğunu açıklamışlardır. Bunda haklıdırlar. Ancak buldukları suni kana öncülük yapan başka bir buluş da 1979 yılının sonlarına doğru Amerikan gazetesi New York Herald Tribune'de açıklanmıştı. Bu önemli haberde, suni kan verilen hastaların doğal kan nakline gerek duyulmadan kurtarıldıkları bildiriliyor, hastaların isimleri ve sayıları açıklanıyordu.

SUNİ KANLA YAŞAYAN İLK İNSAN

Sözü geçen gazete haberinde, Minnesota Üniversitesi Hastanesi'nde yatan 67 yaşındaki bir hastanın doktoru olan Dr. Robert Anderson'un vücuttaki kan miktarının yüzde 25'ine eşit miktarda suni kan verdiği hastasının normal bir biçimde iyileşme belirtileri gösterdiği açıklanıyordu. Yine bu haberde, ABD'de dinsel inançları nedeniyle başka bir insan kanı almak istemeyen birine, ABD Sağlık Bakanlığı'nın sunî kan verilmesine izin çıkardığı ekleniyordu.

JAPONYA'DA DA DENENDİ

Oksijen taşıyıcısı olan **"Fluosol-DA"** adlı ilaç, akciğerlere gidip oradan aldığı oksijeni vücuttaki dokulara taşıyabildiğinden, doğal kanın işlevini yerine getirmektedir. **"Finosol-DA"** adlı suni kan, Japonya'da 47 hasta üzerinde başarıyla denenmiştir.

Böylece ilk başarısız kan nakli denemelerinin ölümlerle sonuçlandığı 1628 yılından bu yana insanoğlunun ne denli önemli yol katettiği ortaya çıkmaktadır. Bir insan kanının başka bir insan vücuduna nakli ise, 1900 yılında kan grupları gerçeğinin anlaşılmasından sonra gerçeklik kazanmıştı.

TÜRKİYE'NİN CANLI HAYVAN VARLIĞI HIZLA ARTIYOR

Karaman koyunları, öteki koyunlar arasında başı çekiyor

TÜRKİYE'nin koyun varlığının 45 milyon 755 bin başa ulaştığı bildirildi.

Güney Vilâyetleri Canlı Hayvan İhracatçıları Birliği yetkilileri, ülkemizdeki koyun ırkları arasında 21 milyon 69 bin baş ile Karaman koyunlarının başta geldiğini, bunları 9 milyon 819 bin baş ile Morkaraman, 6 milyon 598 bin baş ile dağlıç koyunlarının izlediğini, diğerlerini ise Merinos, Kıvırcık ve Karakaya koyunlarının oluşturduğunu söylediler.

ÖĞRENCİLERİN DİKKATİNE

Sınıfta Kalan Öğrenciler, Ailelerine Pahalıya Maloluyor

DEVLET Planlama Teşkilâtı uzmanlarınca yapılan bir araştırma sonucu, sınıfta kalan öğrencilerin, ailelerine oldukça yüklü bir paraya mal oldukları belirlendi. DPT Sosyal Planlama Dairesi'nin araştırmasına göre, ilkokulda okuyan bir öğrencinin sınıfta kalması halinde anne ve babasına maliyeti 26 bin 915 lira.

Aynı araştırmaya göre, ortaokulda sınıfta kalan öğrencinin anne-babasına maliyeti 38 bin 549, lisede sınıfta kalanın 50 bin 55, üniversitede sınıfta kalanın ise 191 bin 912 lirayı buluyor.

Bu durumda ilkokul, ortaokul, lise ve üniversitede birer yıl kalarak okuyan öğrencinin ailesine verdiği toplam maddî hasar 305 bin lira oluyor.

1978 YILINDAKİ DURUM

ARAŞTIRMADA yer alan bilgilere göre, 1978 yılında sınıfta kalan bir öğrencinin anne-babasına maliyeti 1980 yılı rakamlarına göre, oldukça düşük.

1978 yılı fiyatlarına göre, ilkokulda sınıfta kalan bir öğrencinin maliyeti 7 bin 700, ortaokulda kalanın 11 bin, lisede kalanın 14 bin 400, üniversitede kalanın ise 54 bin 900 lirayı buluyordu.

Yani, 1978 yılından bu yana sınıfta kalmanın ailelere yüklediği maliyet yüzde 248 oranında arttı.

PAPA, İNSANLARI KARDEŞLİĞE ÇAĞIRIYOR
AMA SAVAŞTAN
KORUNMAYI DA UNUTMUYOR

Vatikan'a 70 Metre Sığınak Yapılıyor

İTALYAN ve İsviçrelilerden oluşan 1000 nüfuslu Vatikan'da Papa Jean Paul II'nin emri üzerine savaş olasılığına karşı yetmiş metre uzunluğunda bir sığınak yapılıyor.

İtalya'nın başkenti Roma'nın içinde ve Tiber nehrinin batısında üçgene benzer bir alanda kurulu olan Vatikan halkının tümünü koruyacak olan sığınak ünlü Pigna Alanı'nın altına yapılıyor. Vatikan'ın havalandırma ve aydınlanma tesisatlarının da tamamlandığı sığınağının en büyük özelliği duvarlarının büyük bir bölümünün kütüphane olarak değerlendirilmiş olması. Hıristiyanlığın merkezi olan Vatikan'da, Vatikan Sarayı 1100 yılında yapılmasına rağmen papalar ancak 14. yüzyıldan sonra Vatikan'da otturmaya başladılar. Halka açık olan Vatikan'ın kendine özgü dinî eğitim yapılan üniversiteleri, radyo istasyonu, madenî parası, 200 kişilik bir ordusu olmasına karşın bugüne dek bir sığınak yapılması düşünülmemiş. Papa Jean Paul II'nin isteği üzerine yapılan sığınağın yapımının kısa sürede tamamlanacağı belirtiliyor.

Polonya'nın sembolü olan Papa Carol Wojtyla, sığınağın yapımını yakından izlerken, dinlenme saatlerinde işçileri ile sohbet edip onlarla kuka oyunu oynuyor.

YENİ BİR FOTOĞRAF MAKİNESİ

Kodak şirketi, dünyanın ilk kez ışık durumuna göre kendiliğinden çalışan flaşlı cep fotoğraf makinesi yaptı.

Flaş, ışık ve hava durumu kötüyse kendiliğinden yanıyor ve gerekli ışık otomatik olarak sağlanıyor. Fiyatı ise, 170 mark (yaklaşık 7 bin 990 lira).

Aynı şirket özellikle amatörler için renkli film banyosunu basitleştiren yeni bir teknik geliştirdi. Şimdiye kadar renkli filmi birçok banyodan geçirmek zorunlu iken, yeni sistem sayesinde banyo teke iniyor. Bunun için de yeni fotoğraf kâğıdı yapıldı ve yeni bir kimyasal bileşim bulundu.

GAZETELERİN SATIŞ FİYATLARI 5 LİRADAN AŞAĞI OLMAYACAK

Basın İlân Kurumu'nun son Genel Kurul toplantısında yapılan "resmî ilân ve reklâmları yayınlayacak mevkutelerde aranacak şartlara" ilişkin değişiklikler yürürlüğe girdi.

Yürürlüğe giren değişikliklere göre, günlük tirajı kendileri için tespit edilen asgarî fiilî satış miktarı civarında olan gazetelerin günlük baskıları ara verilmeden bir defada ve normal süre içinde tamamlanacak. Gazeteler, tarihlerini taşıdıkları gün yayınladıkları yerlerdeki bayilerde bulundurulacak şekilde dağıtıma tâbi tutulacak ve satış fiyatları 5 liradan aşağı olmayacaktır.

DIKKAT!..

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI OKULLARA DEVAM YÖNETMELİĞİNİ AÇIKLADI

MİLLÎ Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Dairesi'nin, sayıları iki milyona yaklaşan ortaokul, lise ve dengi okul öğrencilerinin devamsızlığı 20 gün olacak. Bir sınıfta günde 2 yazılıdan fazla sınav yapılmayacak, ikinci kanaat dönemi notu 7 olan öğrenci, birinci dönemdeki notu bir olsa bile o dersten sınıfını geçecek. Ortaokul son sınıf öğrencilerine mezun olurken, mesleğe yöneltme önerisi yapılacak ve bu öğrencilerin hangi mesleğe yönelebilecekleri saptanacak.

Üzerinde aylarca çalışılan ve her toplantıda büyük değişikliklere uğrayan "Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı temel eğitim ikinci kademe okulları (ortaokullar) ile orta öğretim (lise ve dengi okullar) sınıf geçme ve sınav yönetmeliği" yayınlanmak üzere Resmî Gazete'ye gönderildi. Önce okula devamsızlığı kaldıran Talim ve Terbiye Dairesi, bakanlığın görüşü uygulamadaki zorlukları dikkate alarak, okula devamsızlık süresini 20 gün olarak bıraktı. Bu süre, okul yönetiminin takdiri ile 30 güne çıkabilecek. Bu arada bakanlık, bazı derslerde başarı gösteremeyen öğrencilerin bir üst sınıfa geçmesini önlüyor.

ALARMLI TESPİH YAPILDI

YAHYA İnanıcı, adındaki bir işadamımız namaz vakti gelince alarmı çalan tespih yaptı. İsviçreli bir işadamının pusulalı namaz seccadesi yapmasından sonra böyle bir tespih üretmeye karar verdiğini söyleyen İnanıcı, namaz vaktini haber veren tespihlerle ilgili şu bilgiyi verdi:

"Aslında tespihin içi İsviçre'den geliyor. Bildiğimiz alarmlı kol saatleri. Ancak bu saatleri Hacıbayram'da yaptırdığım tespihlerin içine yerleştiriyorum. Bize bir tespih 4 bin liraya mal oluyor. Eğer gerekli pazar bulabilirsem bu işten çok para kazanabilirim."

Yahya İnanıcı, tespihlerinden birkaç tanesini örnek olarak Suudi Arabistan'a gönderdiğini de söyledi.

TRAFİK KAZALARI HIZLA ARTIYOR

Buna, yorgun ya da uykusuz araç kullanımının yol açtığı bildiriliyor

Genç Gazeteci Betül GÜVEN bildiriyor

YURDUMUZDA her yıl yaklaşık olarak 25-30 bin trafik kazası olmakta ve bu kazalarda hemen hemen aynı sayıda insan yaralanmaktadır. Genel olarak 4000-4500 kişinin ölümüne neden olan bu kazalarda uğranılan millî gelir kaybı 1 milyara yaklaşmaktadır.

Şoförlerin % 77.6, yayaların ise % 18.3 oranında kusurlu görüldüğü bu kazaların başlıca nedenleri şunlardır:

Şoförlerin çoğu, sakıncaları düşünülmeden yorgun, ya da uykusuz olarak araç kullanmakta ya da buna zorlanmaktadır.

Taşıtını ustaca kullanabilen şoförlerden çoğu, ya trafik kurallarını bilmemekte, ya da bu kurallara uymamaktadırlar.

Bir kısım şoförler bazı vücut organlarındaki özellikle göz ve kulaktaki yetersizlikleri farketmeyerek ya da küçümseyerek direksiyona oturmaktadırlar.

BIKTIM SENDEN. KAÇ KEZ SÖYLEDİM SANA BENİM KİTAPLARIMI KARIŞTIRMA DİYE...

NE LÂF ANLAMAZ ŞEYSİN! NASIL ANLATMALI BİR ŞEYİ SANA?

??..!

CİMCİME

Bu evde kimse beni sevmiyor artık. Pılımı pırtımı toplayıp gitmekten başka çare yok. Fivedo güzel evim benim.

... TARZAN POSTERİ... ÇAKILTAŞI KOLEKSİYONU, BİR ÇİFT ÇORAP, BEBEĞİM, BİR DE NENEMİN DİKTİĞİ CEKET...

GİDİYORUM BU EVDEN. KİMSEYE HABER VERMEDEN. BİR DAHA GERİ GELMEYECEĞİM. ANCAK BÖYLE ANLAYACAKLAR KIYMETİMİ BENİM!

SEN GELME KUÇU. BAKARSIN AÇ KALIRIM BEN. SEN AÇLIĞA DAYANAMAZSIN. YAZIK OLUR SANA KUÇU!

YAĞMUR YAĞAR-SA SIRILSIKLAM OLACAĞIM. VEREM OLURUM HERHALDE...

ABLAMLA ABİM ANCAK BEN ÖLDÜKTEN SONRA ANLAYACAKLAR DEĞERİMİ!

ZAVALLI CİMCİME! HÜNGÜR.. ZAVALLI KARDEŞİMİZ. NE HAKSIZLIKLAR ETTİK ONA. YAŞADIKÇA VİCDAN AZABINDAN KURTULAMAYACAĞIZ!

ANNEM İÇİN ÜZÜLÜYORUM BİRAZ, ANNEM OCAĞIMIZIN DİREĞİ ÇÜNKÜ...

ASLINDA BİZİM OCAĞIMIZ FİLAN YOK. ANNEM İÇİN "KALORİFERİMİZİN" DİREĞİ DEMELİ...

SOKAK KAPISINDA...

WAO!

KUÇU DÖN DİYORUM SANA!

SADIK DOSTUM BENİM! OKUMA KİTABIMIZDA "KÖPEK İNSANIN EN SADIK DOSTUDUR" DİYORDU.

ÇOCUK OLDUĞUMA GÖRE BEN DE İNSAN SAYILIRIM. KUÇU BENİM EN SADIK DOSTUM!

GUA!

ARTIK OKULA GİDEMEYECEĞİM HİÇ...

ÇOCUKLAR CİMCİME'NİN ANISINA BİR DAKİKALIK SAYGI DURUŞU YAPALIM...

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM BENİM. UNUTMAMIŞ BENİ. ÖĞRETMEN DE ANNE GİBİDİR. SINIFIN DİREĞİDİR. MÜDÜR DE OKULUN DİREĞİ OLMALI. NE DİYORDUM, ÖĞRETMEN İNSANIN DOSTUDUR VE... UFF KAFAM KARIŞTI.

?

ANNE

BAKALIM NE ÇİZİYOR KALDIRIMA!

SNIF!

ANN...

ANNEEEE!

ANNECİĞİM, ANNECİĞİM BENİM!

CİMCİME'NİN İŞİNE AKIL SIR ERMEZ!

Kırk Ambar

RADAR NEDİR?

RADAR elektromanyetik dalgaların yansıyarak geri gelmeleri sayesinde uzakta bulunan bir cismin yerini saptamaya yarayan aygıttır. Radar sözcüğü İngilizce "Radio Detecting and Ranging", "Radyo ile bulma ve yer saptama" cümlesindeki sözcüklerin baş harflerinin bir araya getirilmesiyle türetilmiştir.

1935 yılında İngiliz bilgini Watson Watt, bir radar cihazı yaptı. Bu araç geliştirilerek İkinci Dünya Savaşı sırasında kullanıldı. Londra, Alman uçakları tarafından bombalandığında çok yararlı oldu. Radar sayesinde halk, düşman hava akınlarının başladığını önceden öğreniyor, sığınaklara koşuyor, İngiliz uçakları ve topçuları da karşı önlemlerini önceden alıyorlardı.

Yine İkinci Dünya Savaşı'nda Japonların Pearl Harbour'a yaptıkları baskın hücumu sırasında radar cihazları, Japon uçaklarının geldiğini göstermiş, fakat o sırada Japonya ile Amerika arasında henüz savaş ilân edilmediğinden bu uyarıya aldırılmamıştı. Günümüzde radar uçak, gemi, alan ve limanlarda çok yaygın olarak kullanılmaktadır.

NÜFUS PATLAMASI

YERYÜZÜNDEKİ insan sayısı akıl almaz bir hızla çoğalıyor. Bundan iki yüz yıl önce, 1800'lerde yeryüzünde 750 milyon insan vardı. Şimdilerde ise yeryüzü bunun neredeyse üç mislini taşıyor. Son zamanlarda insan nüfusu ortalama olarak yılda yüzde bir artmıştır. Bu çoğalma aynı oranda gitse bile insan nüfusu 2050'lerden sonra şimdikinin iki katı olacak, birkaç yüz yıl içinde de yeryüzüne sığmayabilecektir. Bir batında tek doğumlar insan türünde genel bir kuramdır ama bir batında 2-6 çocuk doğuranlar da vardır.

KUZEYİN IŞIKLARI

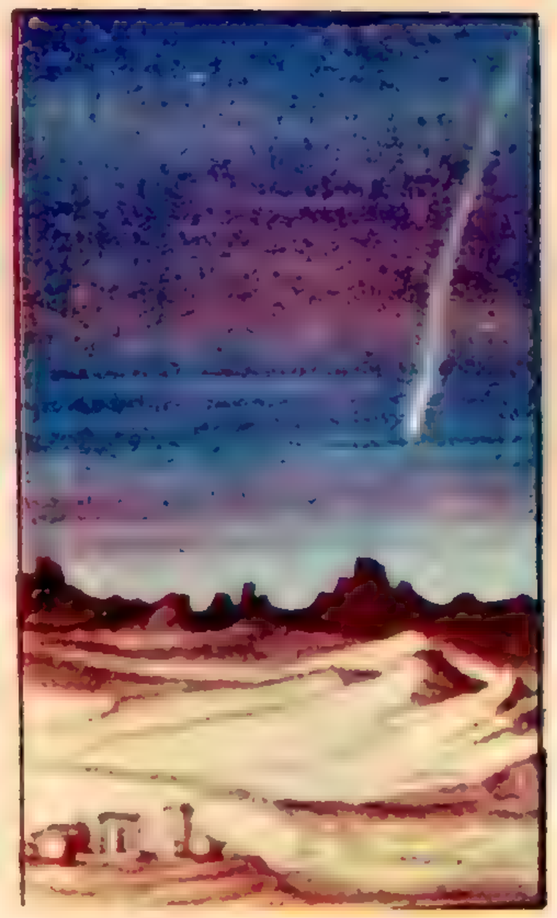

NORVEÇ, İzlanda ve İskoçya gibi kuzey ülkelerinde hava kararınca gökyüzünde renkli bir şerit belirir. Bu şerit gökkuşağından çok, gökte asılı bir ışıklı perde gibidir. Çok güzel bir görünüşü vardır ve sürekli olarak ışık ve renk değiştirir. Kutup ışığı denen bu olay ancak yüksek tepelerde gözlenebilir. Her iki yarımkürede de kutba yakın ülkelerde rastlanan bu olay, elektrikle yüklü parçacıkların güneş ışınlarının atmosfere girdiği yerde karşılaşması sonucu oluşur.

Elektrik yüklü bu parçacıklar saniyede yüzlerce hatta binlerce kilometre hızla yer değiştirirler. Atmosfere girdiklerinde hızları nedeniyle parçalanır ve yanarlar.

GÜNEŞ UÇAĞI

"Hiç güneş ışığıyla çalışan uçak olur mu?" demeyin. Amerikalı bilim adamlarının geçenlerde geliştirdikleri bir uçak, kanatlarına özel bir, "güneş toplayıcı" takılarak havada, başka, hiç bir enerjiye gerek duymadan sekiz saatten fazla uçabiliyor...

1968-MEKSİKO

Sporda Başarının Doruğu: OLİMPİYATLAR

HALUK SAN

ONDOKUZUNCU Olimpiyat Oyunları 12-27 Ekim 1968 günleri Meksika'nın başkenti Meksiko Siti'de yapılmıştı.

Meksika Cumhurbaşkanı Gustavo Diaz Ordaz'ın **12 Ekim 1968 günü açtığı XIX. Olimpiyat Oyunlarına 125 ülkeden 6626 (844'ü bayan) sporcu 21 dalda katılmıştı.**

Türk sporcuları atletizmde İsmail Akçay, maratonda IV., Hüseyin Aktaş, Nurullah Candan, Aşkın Tuna, Atıcılıkta Metin Salihoğlu, Mehmet Dursun, Türker Özenbaş, boksta Fuat Temel (48 kg.), Engin Yadigar (51 kg), Seyfi Tatar (57 Kg.), Yeter Sevimli, (69 Kg.), Ali Kılıçoğlu (63 Kg.), Celâl Sandal (67 Kg.), güreş grekoromende 52 kiloda Metin Çıkmaz, 57 kiloda Kaya Özcan VI., 63 kiloda Metin Alakoç V., 70 kiloda Kâzım Ayvaz, 78 kiloda Sırrı Acar, 87 kiloda Tevfik Kış, 97 kiloda Gürbüz Lü, ağırda Bekir Akarsu, serbestte 52 kiloda Mehmet Esenceli, 57 kiloda Hasan Sevinç, 63 kiloda Vehbi Akdağ, 70 kiloda Seyyit Ahmet Ağralı, 78 kiloda Mahmut Atalay 1. (altın), 87 kiloda Hüseyin Gürbüz, 97 kilo Ahmet Ayık I. (altın), ağırda Giyasettin Yılmaz, yedek olarak Hüseyin Atlı, Nihat Kabanlı, Vahap Pehlivan, Ali Yağmur katılmışlar, 2 altın madalya kazanmışlardı.

Amerika B. D. 107, Sovyetler Birliği 91, Macaristan 32 madalya ile ilk üç sırayı, Türkiye 125 arasında 2 madalya ile 36.'ncılığı elde etmişlerdir.

MISIR TARLASINDA 320 GEMİ BULDUK

Bulunan gemilerin yardımıyla bölgenin iklim koşulları da araştırılacak

ZUİDER Zee, Hollanda'nın kuzeyinde bir iç denizdir. Bu iç denizin kıyısında Romalılar, ikinci yüzyılda büyük tersaneler kurmuşlar, gemiler yapmışlardır.

Romalılardan sonra, yine aynı bölgede on dokuzuncu yüzyıla kadar birçok gemi yapılmıştır.

Hollandalı bilim adamları, yaptıkları kazılarda bu eski gemilerden birçoğunu toprak altında buldular. Çamurlar, bitki kökleri arasından bugüne kadar 320 gemi çıkarıldı.

Bilim adamlarının önderliğini **Geritt van Heide** adlı Hollandalı bir arkeologun yaptığı kazılarda, bilim adamları gemilerin çıkarıldığı toprağın katmanlarını da incelediler. Böylece, bölgenin doğal tarihini aydınlatma konusunda yapılan çalışmalara da katkıda bulundular.

Fosiller, deniz kabukları incelenince, bölgenin eski çağlardaki iklim koşulları ortaya çıkarıldı. Örneğin deniz kabuklarının çokça bulunması, bölgedeki iklimin oldukça sert olduğunu belgeliyordu. Kil tabakalarının bulunduğu bir başka yer ise, o bölgenin ikliminin ılıman olduğunu kanıtlamıştı.

Gemilerin içlerinde bulunan eşyalar da araştırmalar bakımından çok değerliydi. Hiçbiri altından yapılma değildi ama, bilim açısından değerleri çok yüksekti. Çamur ve toprak, onları yüzyıllara, akıp giden zamana karşı çok iyi korumuştu

Mısır tarlalarının ortasında bulunan bu gemiler, bilim adamlarınca incelendikten sonra müzeye kaldırılacak. Böylece ilerki kuşaklara zengin bir tarih hazinesi de bırakılmış olacak.

KAKAO VE PATATESTE REKOR

Yeryüzünde sarfedilen kakaonun üçte birini Afrika'nın küçük ülkelerinden biri olan Ghana üretmektedir. Ayrıca yapılan istatistiklere göre de yeryüzünde en çok patates yiyen millet, birçok kişinin sandığı gibi Almanlar değil, Ghanalılardır. Ülkede günde kişi başına 1 kilo 130 gram patates yenilmektedir.

YAŞLANINCA YÜZ NEDEN KIRIŞIR?

İnsan yaşlandıkça derideki yağ hücreleri cildi daha az yenilemekte ve bu yenileme işinde geç kalmaktadır. Ancak gençlerde bu durum tersinedir. Cilt yaşlandıkça esnekliğini yitirir ve pörsüyerek buruşur. Fakat yaşlandıkça şişmanlayan kişilerde yüz kırışması daha az belirgindir.

UZAY TARİHİNDEN YAPRAKLAR

UZAYDA İLK CANLILAR

SUPİTNİK-I yapma uydusunu birkaç gün sonra, 3 Kasım 1957'de Supitnik-II uydusu izledi. Bu ikinci uydunun sevimli bir yolcusu bulunmaktaydı. Laika adındaki bu dişi köpek uzayda ancak bir hafta yaşadı. Solunum aygıtında meydana gelen arıza, Laika'nın ölümüne neden olmuştu. Öte yandan ABD uzay yarışına birkaç ay sonra katılabildi. ABD'nin 9 ve 23 Temmuz 1958 tarihlerinde uzaya fırlattığı iki fare de ilk uzay kurbanlarının arasına katılacaktı.

Okurdan okura

Şiirlerinizi, kısa hikâye, fıkra ve resimlerinizi "Milliyet Çocuk Dergisi: Okurdan Okura Cağaloğlu - İstanbul adresine bekliyoruz.

HİKÂYE

BÜYÜLÜ KEDİ

BİR varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir kasabanın küçük bir köyünde annesi ve babası ile yaşayan küçük bir kız varmış. Bu kızın adı Zeynep'miş. Bu aile çok fakirmiş. Zeynep'in bir kedisi varmış. Bu kedi büyülüymüş. Bir gün Zeynep ona büyülü sözler söylemiş. Kedi bunu hemen anlamış. Gidip Zeynep'in dolabını açmış. Bütün elbiseleri yenilemiş. Çünkü Zeynep'in elbiselerinin çok eski olduğunu görerek bu işi yapmış. Daha sonra odanın, evin eşyalarını, anne ve babasının elbiselerini yenilemiş. Bir hafta durmadan istemiş, istemiş.

Günün birinde kötü gün gelmiş Zeynep'in başına çatmış. Kediyi çok yorduğundan kedi büyü gücünü kaybetmiş ve ölmüş.

Didem ERDİL

KANARYA

Dur... Kardeşim dur...
Kanaryanın olmadığı yerde
Mutluluğu arama.
Arasan bile boşuna.
Mutluluğun sırrı eğlence
Eğlence ise kanaryada.
Ne yazık ki güzelim kanaryalar
İnsanlara kafes
arkasından bakarlar.
Dur... Kardeşim dur...
Yolun kuş pazarından geçiyor.
Uğramadan geçme gir.
Şu kapıdan al bir kanarya.
Ey insan düşünüyorsan
Kanaryanın sağlığını
Unutma pencereni
açık bırakmay:
Hangi insan sevmez
kanaryaları.

Metin ÇAKAL

FIKRA

ANNEM YAPAR

Üç çocuk, oturmuşlar, bebeklerin dünyaya nasıl geldiğini konuşuyorlardı. İyi giyimli zengin çocuğu:

— Bizde hep leylek getirir.

Giyimi ondan aşağı olmayan kız:

— Benim annem kardeşlerimi gül bahçesinde bulmuş.

Sıra üçüncü çocuğa gelince:

— Biz yoksuluz, dedi. Bizim bebekleri annem kendisi yapar.

BİSİKLETE BİNMEYİ ÖĞRENDİM

Babası, ders yılı başında oğluna:

— Dönem sonunda zayıfsız bir karne getirirsen sana bir bisiklet alacağım, dedi.

Birinci dönem bitmiş, karneler verilmişti. Baba, karneyi görünce çok kızdı:

— Yazıklar olsun sana! Bak kaç tane zayıf var! Peki sen ne öğrendin dört aydan beri?

— Alacağın bisiklete binmeyi öğrendim.

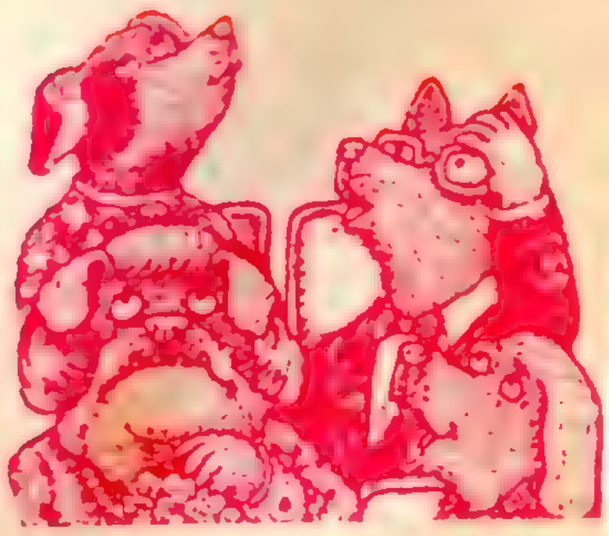

KARİKATÜR

MEKTUP ARKADAŞI

SEMA YAMAK: Yaşım 14. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve seyahat etmeyi çok severim. Pul ve peçete biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Hızırbey Mah. Maraş Cad. No: 214/1 Trabzon.

GÖKHAN AKSU: Yaşım 11. Pul biriktirmeyi, futbol oynamayı, ders yapmayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: An Sitesi, 5. Blok Kat: 5 No: 9 Narlıdere-İzmir.

ŞİİR

SERÇEM

Sabahları pencereme konar,
Cik, cik, diye öter
Uyanırız hepimiz neşeyle.
Ona yemini veririm.

Sonra ben de yemek yerim,
Okuluma giderim.
Akşam olur,
Ona:
— İyi geceler derim.

Kerem MURATÇAY

AKDENİZ

Cam göbeği mavisiyle
Işıl ışıl ışıldamasıyla
Kimi durgun!...
Kimi coşkun sularıyla
Akdeniz!...

Berrak deniziyle
Balığıyla, süngeriyle
Çeşit çeşit ürünleriyle
Balıkçının gelir kaynağı
Akdeniz!...

Filiz TAHAOĞLU

Bülent KAYAPEHLİVAN

RESİM

Ahmet BEÇENE

YAĞMUR

Tane tane dökülür hep
Yaz yağmuru, kış yağmuru.
Geçicidir keyfi onun,
Müziğidir yağmur suyun.

Korur, besler çiçekleri,
Yararlıdır taneleri.
Yağar yağmaz güler,
Çiftçilerin yüzleri.

Bazen uçar havada,
Kış gününde rüzgârda.
Şiddetlenir, savrulur
Sağnaklarda...

Özlem S. TOPAK

UÇURTMA

Öğretmenimiz
Uçurtma yapın
En güzelini seçeceğim
Dedi...

Benimkini seçmedi,
Ağladım...
Ama;

Rüzgâr beğenmiş
Olmalı ki;
En yüksekte uçurdu
Benimkini...

Hayrünnisa GÜNDÜZ

BEN İKİNCİ SINIFA GEÇTİM

Annesi, Zeynep'i ayakkabı almaya götürdü. Birkaç dükkâna girip çıktılar. Derken, kapısında "Birinci Sınıf Çocuk Ayakkabıları" yazan bir dükkâna geldiler. Annesi:

— İşte, dedi, bak vitrindeki şu ayakkabı güzel.

Zeynep karşı koydu:

— Ben bunları giymem!

— Neden kızım?

— Baksana kapıya, birinci sınıf ayakkabısı yazıyor. Ben artık büyüdüm, ikinci sınıfa geçtim...

CEM KESKİN: Yaşım 11. Özel zevklerim arasında pul biriktirmek, kartpostal koleksiyonu yapmak ve çeşitli desenlerde kibrit kutusu toplamak vardır. Boş zamanlarımı müzik dinleyerek ve kitap okuyarak geçiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Hürriyet Subay Lojmanları D: 17

MUSTAFA BİLGİLİ: Yaşım 16. Basketbol oynarım. Kitap okurum ve gezmeyi çok severim. Bütün sporlardan hoşlanırım. Dergi okuru kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Üçgen Çarşı No: 23 İçel-Tarsus.

ÇOCUK KULÜBÜ

2820- Cihan Özkurt (Eskişehir), 2821- Şahin Ay (Ankara), 2822- Efkan Rusçuklu (İstanbul), 2823- Rıdvan Doğan (Balıkesir), 2824- Gökhan Erturan (Eskişehir), 2825- İffet Türken (Eskişehir), 2826- Aydın Türken (Eskişehir), 2827- Önder Canbek (Ankara), 2828- Can Cevher Gürler (Adana), 2829- Volkan Akdağ (İstanbul), 2830- Cemil Söylemez (İstanbul), 2831- Ahmet Deha Keçeci (İstanbul), 2832- Metin Karakuş (İstanbul), 2833- Murat Kandemir (İzmir), 2834- Tolga Türedi (Bandırma), 2835- Hulusi Emre Özbalcı (İzmir), 2836- Defne Yıllar (İstanbul), 2837- Çelen Özbalcı (İzmir), 2838- Uğur Orgerin (Konya), 2839- Ergun Orgerin (Konya), 2840- Barış Kaçar (Bursa), 2841- İsmail Göksu (Bursa), 2842- Begüm Yılmazcan (Mersin), 2843- Turgay Temeloğlu (Bursa), 2844- M. Can Işık (Kocaeli), 2845- Ömer Kaya (Gaziantep), 2846- Ahmet Altılar (İstanbul), 2847- Serap Demirtaş (Eskişehir), 2848- Deniz Özel (Adana), 2849- Özer Demirci (İstanbul), 2850- Hülya Şahin (Konya), 2851- Ahmet Balay (İstanbul), 2852- Bayram Bülent Titrek (Antalya), 2853- Onur Baykaldı (İzmir), 2854- Bora Öner (İstanbul), 2855- Mustafa Oğuz Yıldırım (Antalya), 2856- Binnur Özer (İstanbul), 2857- Mehmet Ergenç (Balıkesir), 2858- Elif Ergün (Samsun), 2859- Cenk Serdar (Ankara), 2860- Necati Baykal (İstanbul), 2861- Tahsin Uzun (İstanbul), 2862- İbrahim Çetinkaya (Ankara), 2863- Ayşegül Baydar (Ankara), 2864- Hakan Gül (İstanbul), 2865- Şenol Güçlü (Kayseri), 2866- Uğur Elçi (Sivas), 2867- Adile Esen (İstanbul), 2868- Ertuğrul Gümüşer (Kahramanmaraş), 2869- Fahiye Özsoysal (Mersin), 2870- Müge Akverdi (İstanbul), 2871- Melahat Akverdi (İstanbul), 2872- Funda Esenç (İstanbul), 2873- Behçet Kıraç (Tarsus), 2874- Selmin Çetin (İstanbul), 2875- Yalçın Gümüş (İzmit), 2876- İsmail Sargın (Ankara), 2877- Recep Savgın (Ankara), 2878- Yonca Satır (İstanbul), 2879- Mehmet Benli (Bursa), 2880- Aykut Çifterende (İzmir), 2881- Ömer Benli (Bursa), 2882- Aylin Yalım (İstanbul), 2883- İbrahim Şenol (Denizli), 2884- Cihangir Tuğrul (Mersin), 2885- İnci Akça (İstanbul), 2886- Firuz Öneş (Balıkesir), 2887- Alper Sever (İstanbul), 2888- Güray Kırak (Çanakkale), 2889- Evşen Coşkuntan (İzmir), 2890- Hüseyin Onuş (Muğla), 2891- Erkan Süğün (Denizli), 2892- Ender Gündem (İzmit), 2893- Erhan Işık (İstanbul), 2894- Mustafa Oğuz Yiğit (Adana), 2895- Cenk Yenidoğan (Ankara), 2896- Metin Işık (İstanbul), 2897- Sedat Benli (İstanbul), 2898- Lâle Kaleli (İstanbul), 2899- Egemen Kurşunoğlu (İstanbul), 2900- Burak Boyacıoğlu (Kastamonu), 2901- Cem Bulut (İstanbul), 2902- Ejder Çahmur (Ankara), 2903- Yakup Çeker (Bayburt), 2904- Aygen İslamoğlu (Ordu), 2905- Uluç Büyükdemir (İzmir), 2906- Güçlü Köşeli (İstanbul), 2907- Şükrü Gürsoy (İzmir), 2908- Onursal Ersan (Ankara), 2909- Levent Çağlıoğlu (İstanbul), 2910- Alper Kabakoğlu (Gaziantep), 2911- Ekrem Sizgek (İstanbul), 2912- Tuğaz Sizgek (İstanbul), 2913- Nesim Sazmazline (İstanbul), 2914 - Sami Kavuşt (Ankara), 2915- Ercan Özdemir (Bursa), 2916- Güney Altınay (Ankara), 2917- Ayhan Koç (İstanbul), 2918- Mehmet Zafer Babayiğit (Hatay), 2919- Mesut Sancar (Mardin), 2920- Güzde Taşçıoğlu (İstanbul), 2921- Aşur Eker (Antalya), 2922- Özlem Ünsal (Antalya), 2923- Umut Talu (İzmir), 2924- Erdem Eren (İstanbul), 2925- Alper İnce (İstanbul), 2926- Selime Derviş (Çankırı),

TEKERLEME-BİLMECE

Sokaktan aldım
Bir tane
Eve geldim
Bin tane

Nar

Bernard Prince'nin arkadaşları Barney ve Cin bulmaca sayfamızın konuğu olmak istediler. Ve iki kafadar sizi aldatacaklarından emin olarak 7 farklı bu bulmacayı hazırladılar. Ancak biz,sizin bu farkları en kısa sürede bulacağınızı biliyoruz. Ne dersiniz, yanılmıyoruz değil mi?

Resim Yapalım mı?

Bu sevimli kazı çizmek ister misiniz? O halde I. resimden başlayın.

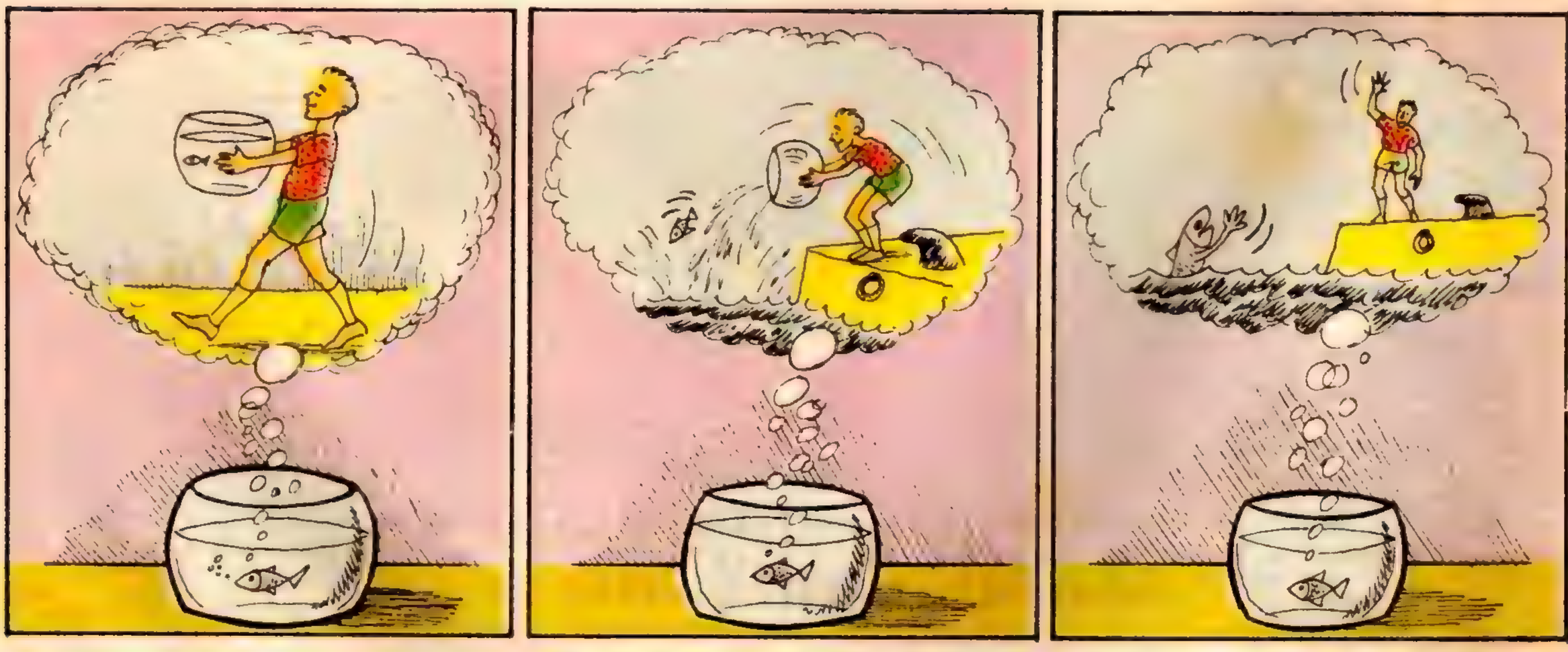

BİR HİKAYE YAZALIM

Sevgili kardeşlerimiz, **"Bir Hikâye Yazalım"** köşesi gösterdiğiniz büyük ilgiyle sürüyor. Bu arada seçici kurulumuz, birbirinden güzel hikâyelerinizi değerlendirmekte zorluk çekiyor. Bu nedenle, 40. sayıya gönderdiğiniz hikâyelerden iki kardeşimizin hikâyesi birinci seçildi. Bunlardan ilkini geçen hafta yayınlamıştık. İkinci kardeşimiz ise, Denizli'den **Hanife Dingil**. Başarılar.

1'den 67'ye kadar olan sayıları birleştirin. Bakalım, küçük kardeşimizi düşündüren şey neymiş?

D. Bernard.

Bu Kimdir?

Hollanda asıllı, Güney Afrika doğumludur. Cape Town Üniversitesi'ni bitirdikten sonra Amerika ve İngiltere'de araştırmalar yapmıştır. Dünyada ilk kez kalp nakli ameliyatını gerçekleştirmesinin yanı sıra, ikiz kalp naklini yapan doktordur.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	P	A	N	T	O	L	O	N
2	A	R	A	■	V	A	D	İ
3	K	A	T	L	A	M	A	K
4	İ	L	■	A	L	A	■	A
5	S	■	A	B	A	■	İ	S
6	T	■	T	A	M	İ	R	■
7	A	R	■	D	A	L	A	K
8	N	E	■	A	K	■	N	İ

YUKARIDAN AŞAĞI: 1- Asya'da bir ülke, 2- Asya'da bir göl-Bir nota, 3- Tersi güneş doğmadan önceki alaca karanlık - Bir hayvan, 4- Yapraklı sebze olarak kullanılan bir bitki, 5- Ellerini birbirine sürtmek, 6- Güney Amerika'da yaşayan bir hayvan - Vilayet, 7- Evin bölümlerinden - Komşu bir ülke, 8- Tersi durgun ve sessiz - Bir bağlaç.

SOLDAN SAĞA: 1- Bir giysi adı, 2- İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık, 3- Kâğıt, kumaş gibi şeyleri düzgün bir biçimde kat kat etmek, 4- Vilayet-Karışık renkli, 5- Kaba, kalın giyecek-Dumanın bıraktığı leke, 6- Onarım, 7- Bir yüzey ölçü birimi- Kan dolaşımında düzenleyici etkisi olan bir organ, 8- Bir soru-Beyaz-Tersi mağara.

bilmece - bulmaca

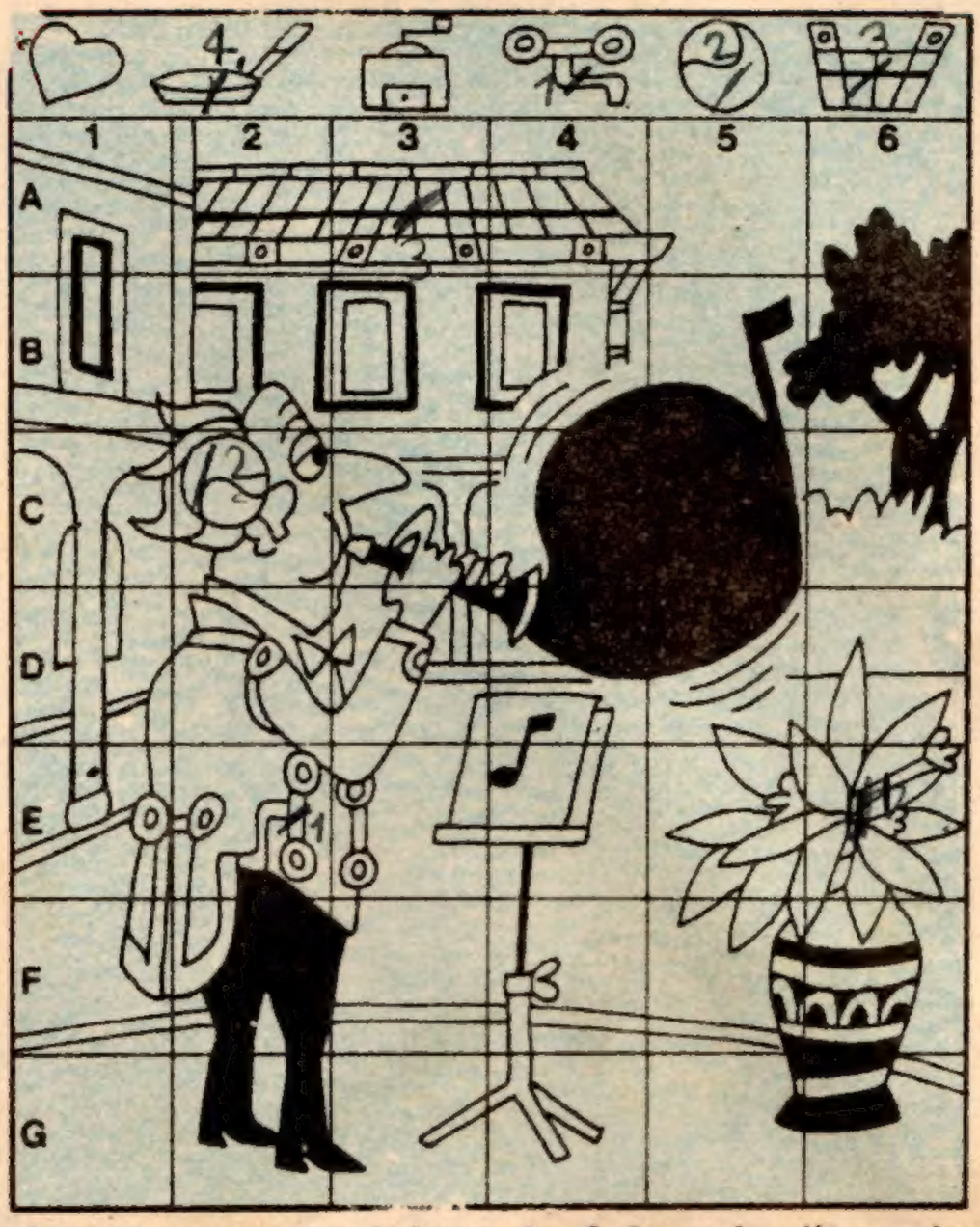

Yukarıda, resmin üzerinde yer alan 6 elemandan 4'ü resmin içinde bir yerlere gizlenmiş. Nerede olduklarını bulabilir misiniz?

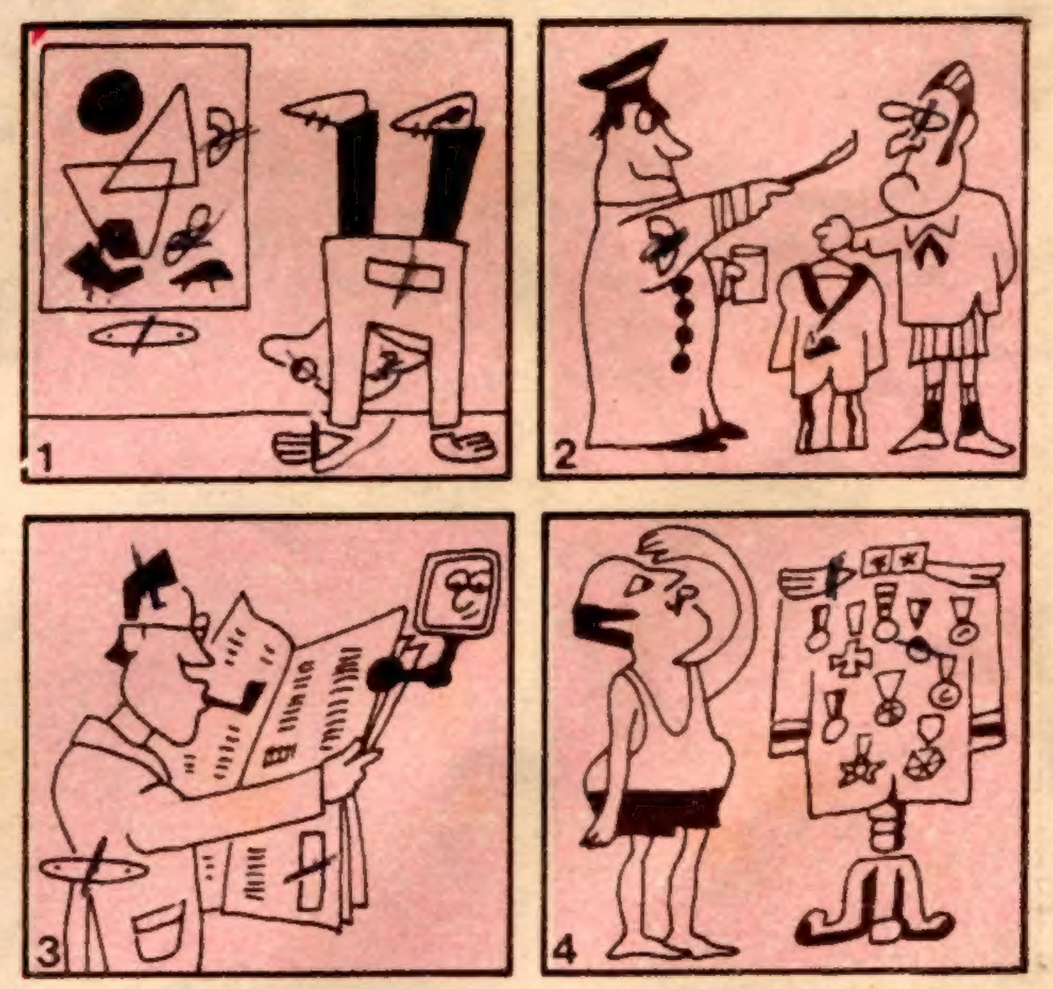

1. karede gördüğünüz elemanlar diğer 3 kareye dağıtılmış. Bulabilir misiniz?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

7 FARK: 1- Adamın gözü, 2- Adamın bıyığı, 3- Aynı adamın gömleğinin kolu, 4- Yatak örtüsünün soldan ilk kıvrımı, 5- Yerdeki bavulun sapı, 6- Radyonun anteni, 7- Hafiye 99'un kemer tokası.

PARÇALAR: Alttan, ilk üç daire resmin içinden alınmıştır.

SEBZE VE MEYVELER: 1- Biber, 2- Armut, 3- Elma, 4- Çilek, 5- Bezelye, 6- Bamya, 7- Karnıbahar, 8- Domates, 9- Kiraz.

GEYİK BULMACA: Soldan sağa: 1- Amaç, 2- Niyagara, 3- Paravana, 4- Sipahi. Yukarıdan aşağı: 1- Nasır, 2- İri, 3- Yap, 4- Ava, 5- Agâh, 6- Mani, 7- Ara, 8- Ça.

NASIL YAŞAR?

Ayı-Kedi

YOKSA kedi-ayı mı? Himalaya sıradağlarını kendine yuva seçen bu hayvanın kökünde bu ikisinden hangisinin ağır bastığı belli değil: Dilini kedi gibi kullanır, yiyip içerken, kızdırıldığı zaman aynen kedi gibi ses çıkarıp, karşı koyar. Çok öfkelendiği ve saldırıya geçtiğinde ise ayı gibi ses çıkarır ve davranır. Ağaç dallarında keyif sürer ve ot yiyerek beslenir.

Köy evlerine pencerelerden sızıp kedi gibi süt içtiği ya da ayı gibi kovayla kapıp gittiği görülmüştür. Boyu normal bir kedinin iki-üç katı kadardır, uzun tüyleri kızıl kahverengine çalar. Kışı sert iklimde yaşamaya alışıktır, vatanından (Nepal, Butan) sıcak ülkelere götürülünce değişikliğe alışamamış ve kısa sürede ölmüştür. Günümüzde de sayıca pek azaldığı sanılmaktadır.

Çocuklar!..
Dengeli beslenin, çabuk boy atın...

CORN FLAKES (MISIR GEVREĞİ) YÜKSEK BESİN VE VİTAMİN DEĞERİ SAYESİNDE
• VÜCUT GELİŞMESİNE
• BOY UZAMASINA
• REFLEKS GÜÇLENMESİNE YARDIMCIDIR!

Çünkü CORN FLAKES (MISIR GEVREĞİ)'TE ŞU VİTAMİN ve MİNERALLER VARDIR:

VİTAMİN B1	POTASYUM
VİTAMİN B2	KALSİYUM
NIACIN	DEMİR
PROTEİN	BAKIR
KARBONHİDRAT	FOSFOR
	SODYUM

CORN FLAKES (MISIR GEVREĞİ)'İN 380 Kalori KALORİSİ BAL'DAN YÜKSEKTİR!

ÇAĞDAŞ KAHVALTINIZ

Cornflakes kutusunun "çok kolay" yazısını kesip, isim ve adresinizle P.K.129 Mecidiyeköy-İstanbul adresine postalayın.
Annenize bir Cornflakes kek/çörek kitabı hediye edelim.

Süt ve şekerle çıtır çıtır.

ÇOCUKLAR!
HEP BERABER
VE ELELE

«İkinci adresiniz
TÜRKBANK'a»

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
" ikinci adresiniz "